RAFAEL SUBIRACHS

LA PARÀBOLA DE LES DEU VERGES

(2 actes)

Op. 21

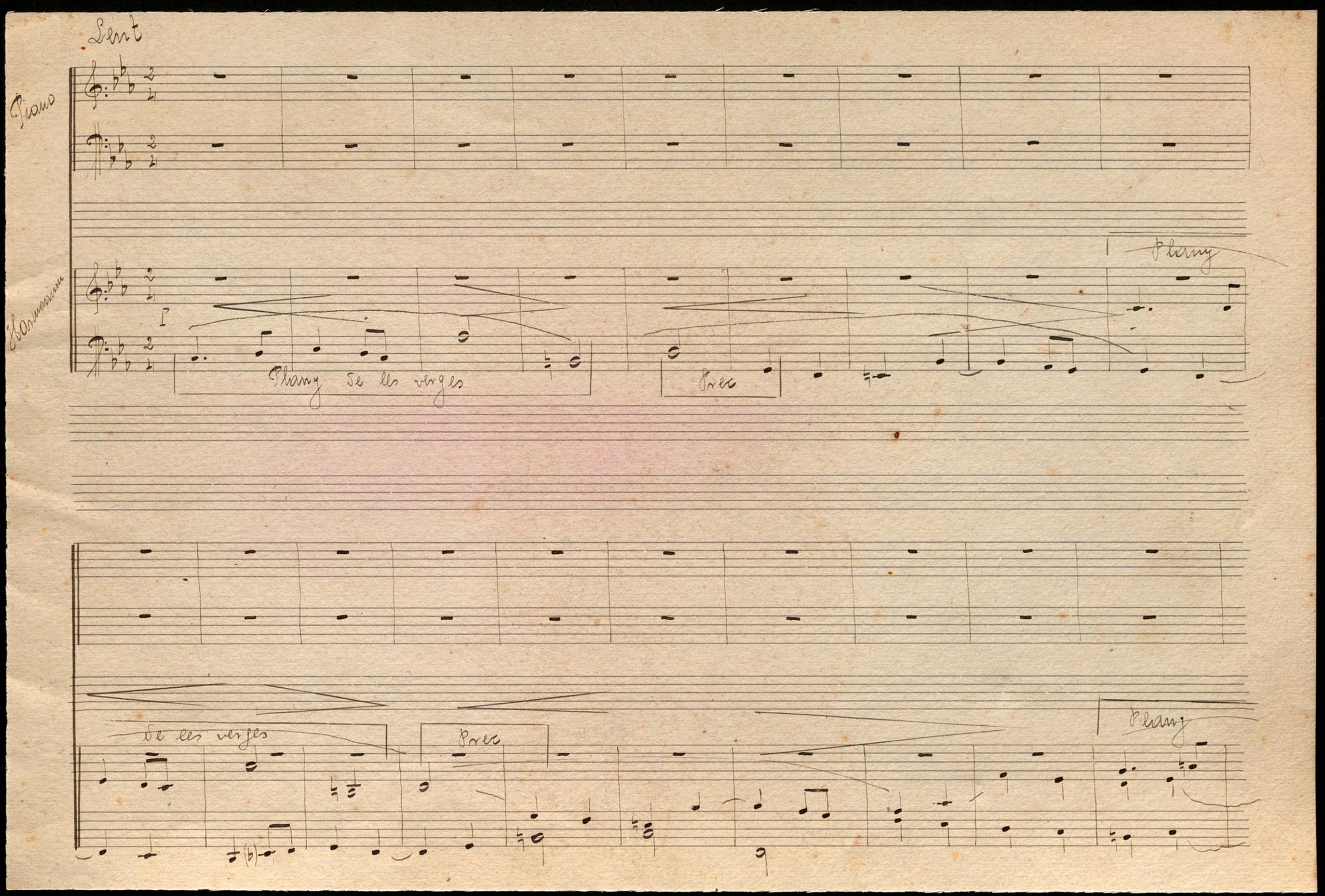
Lent
Piano
Harmonium
p
Plany
Plany se les verges
Prec
Plany
se les verges
Prec
Plany

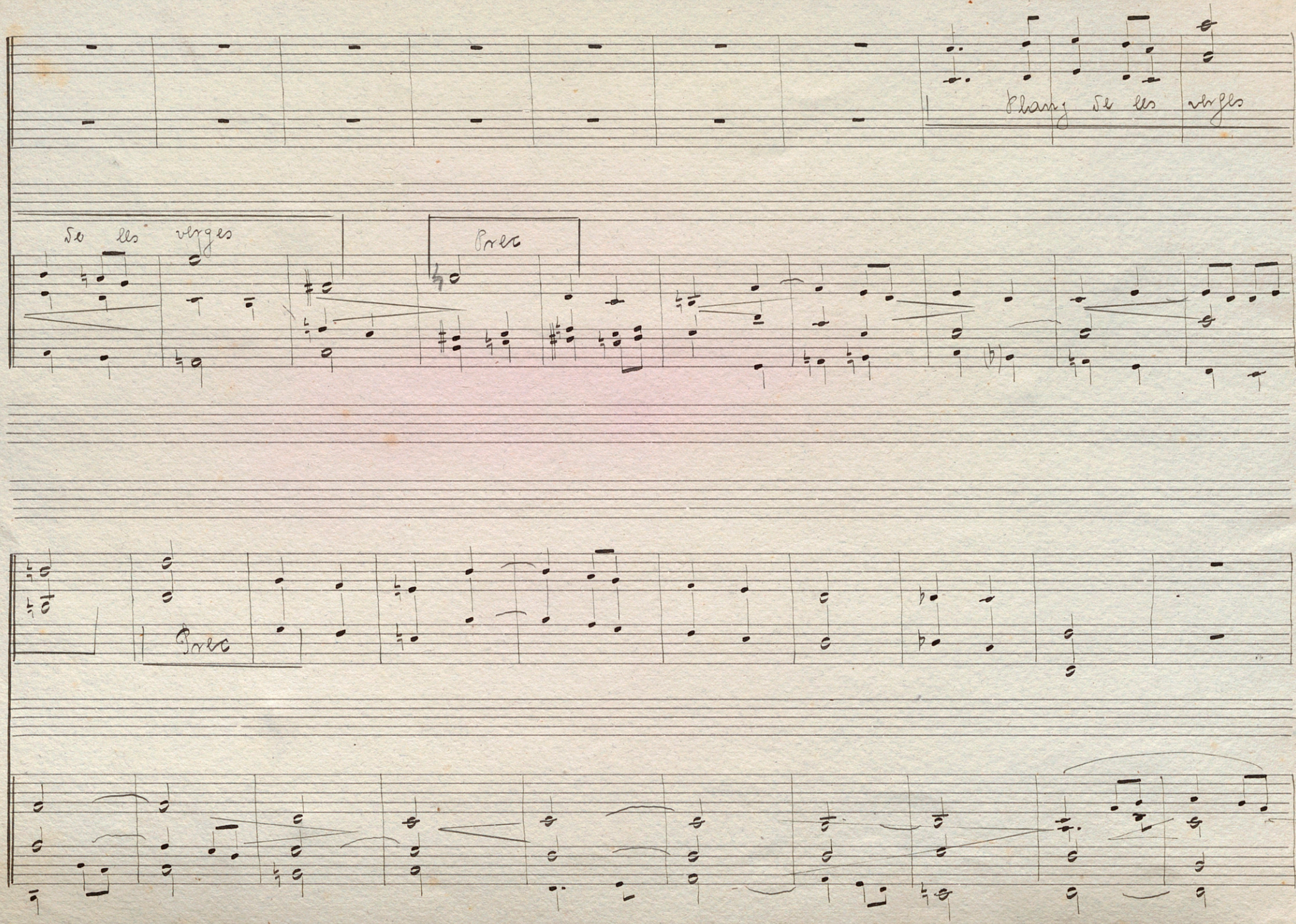
Plang de les verges
de les verges
Prec
Prec

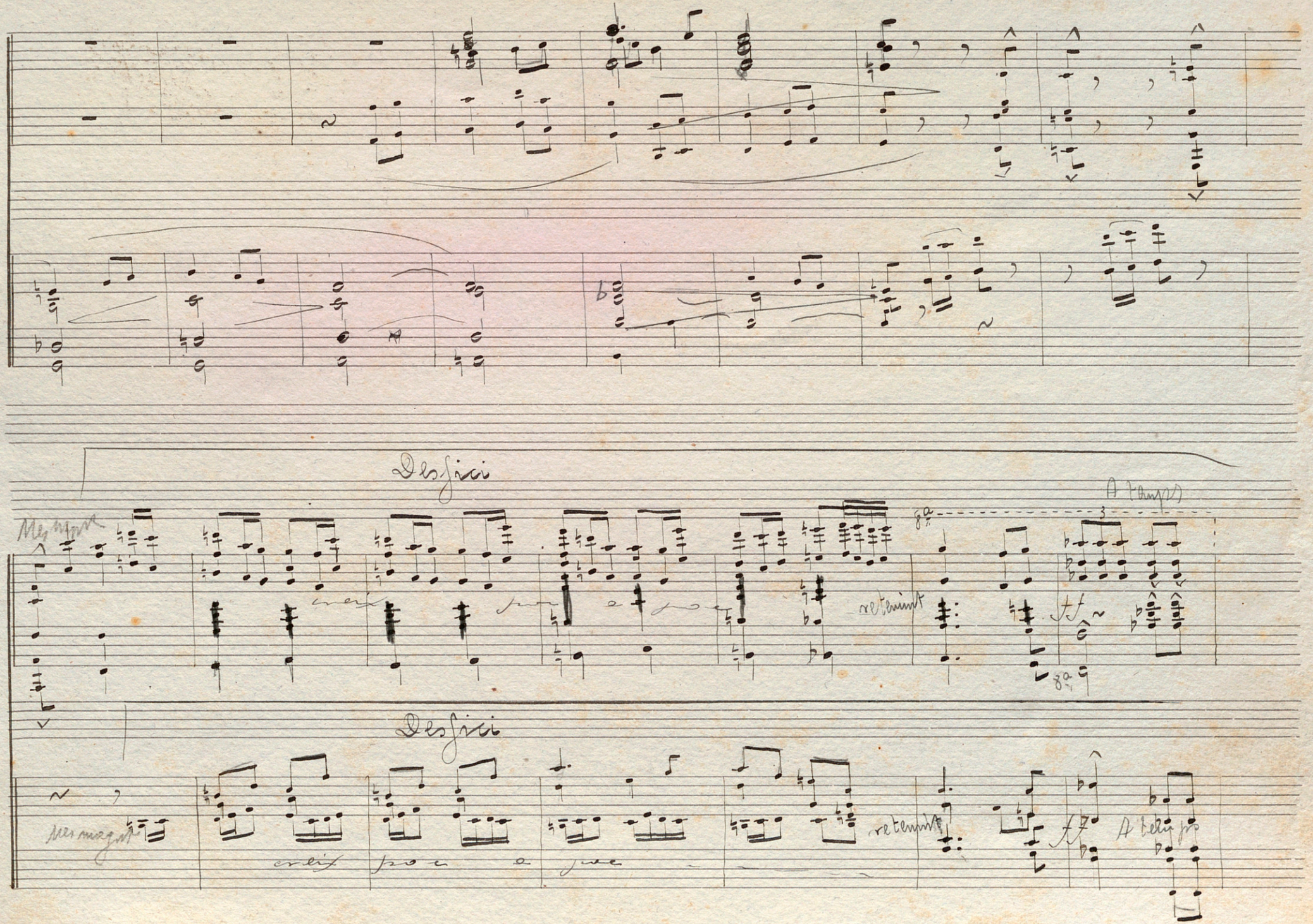
Desfici
Desfici

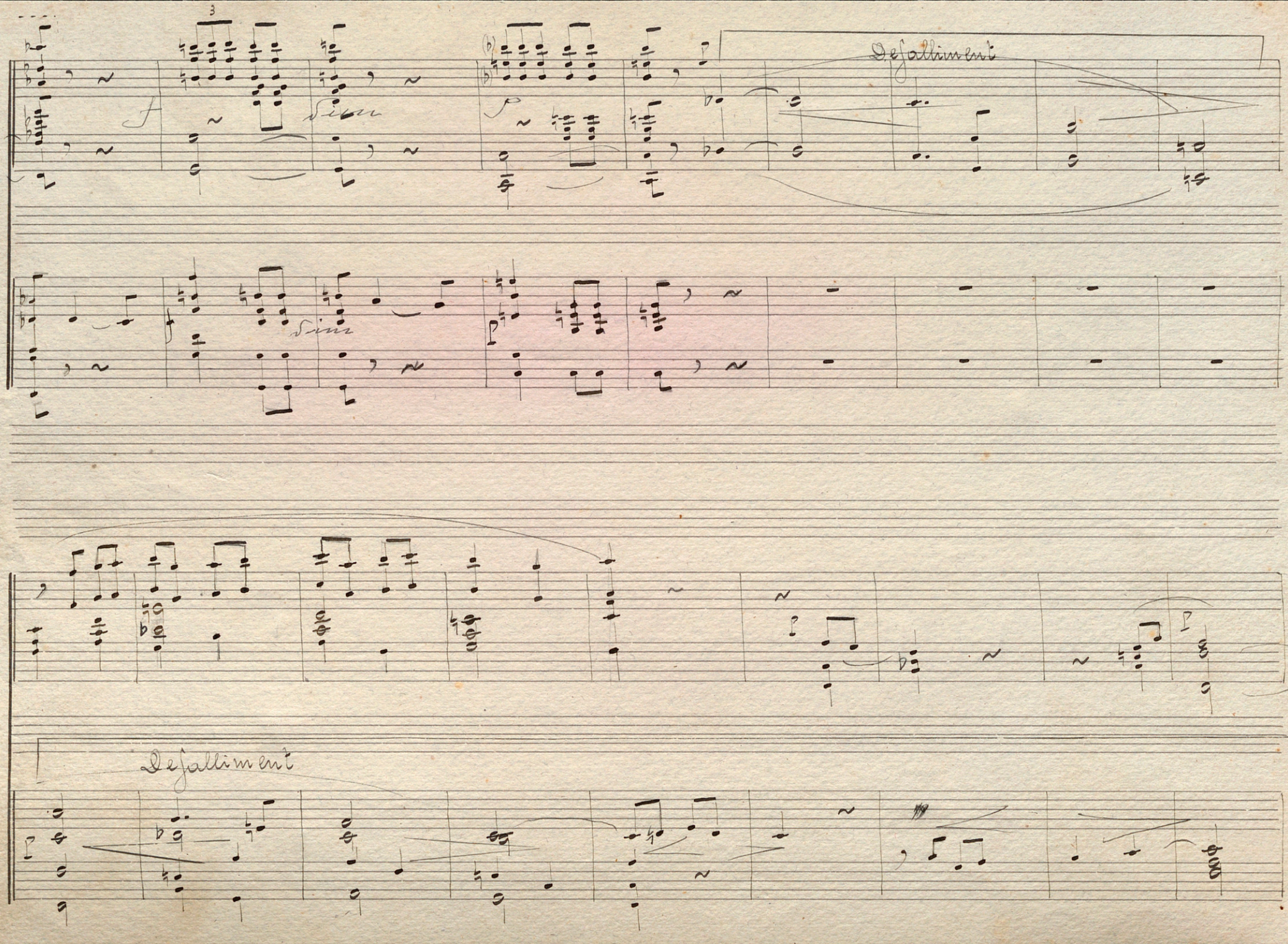
3
sim
sim
Defallimenti
Defallimenti

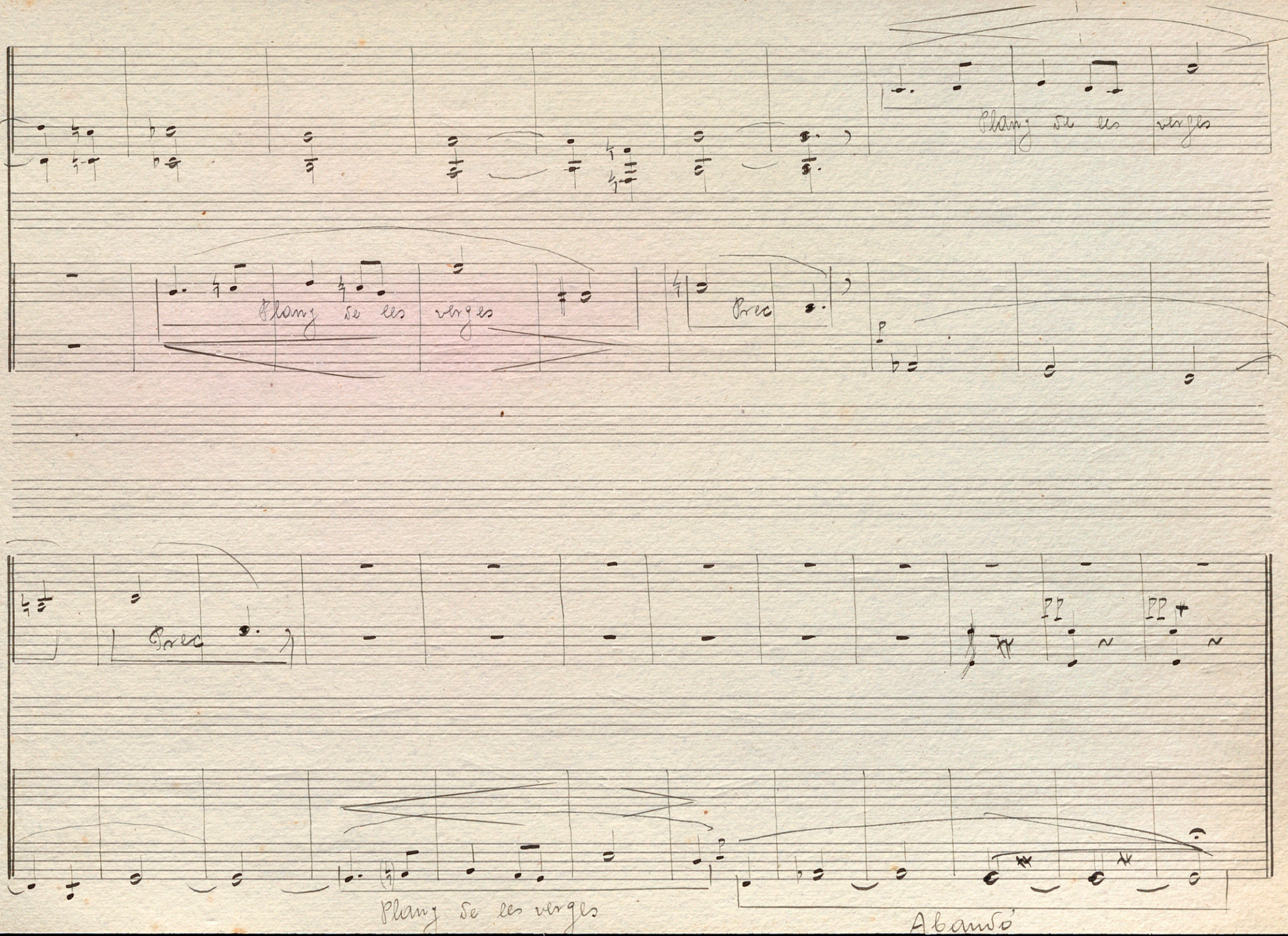
Plany de les verges
Plany de les verges
Prec
Prec
PP
PP
Plany de les verges
Abandó

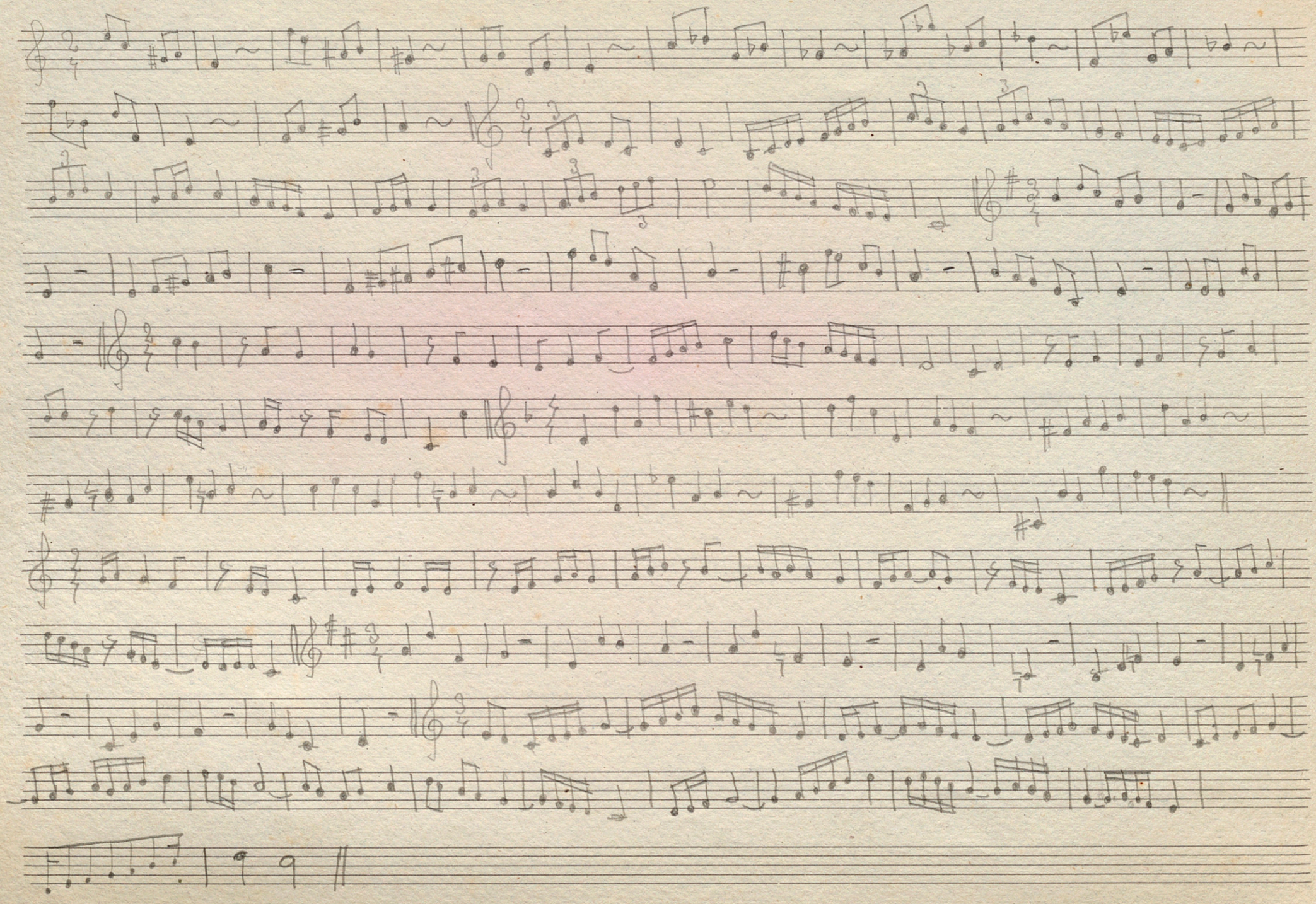

RAFAEL SUBIRACHS

(Veu - Piano - Harmonium)

LA PARÀBOLA DE LES DEU VERGES

(2 actes)

Op. 21

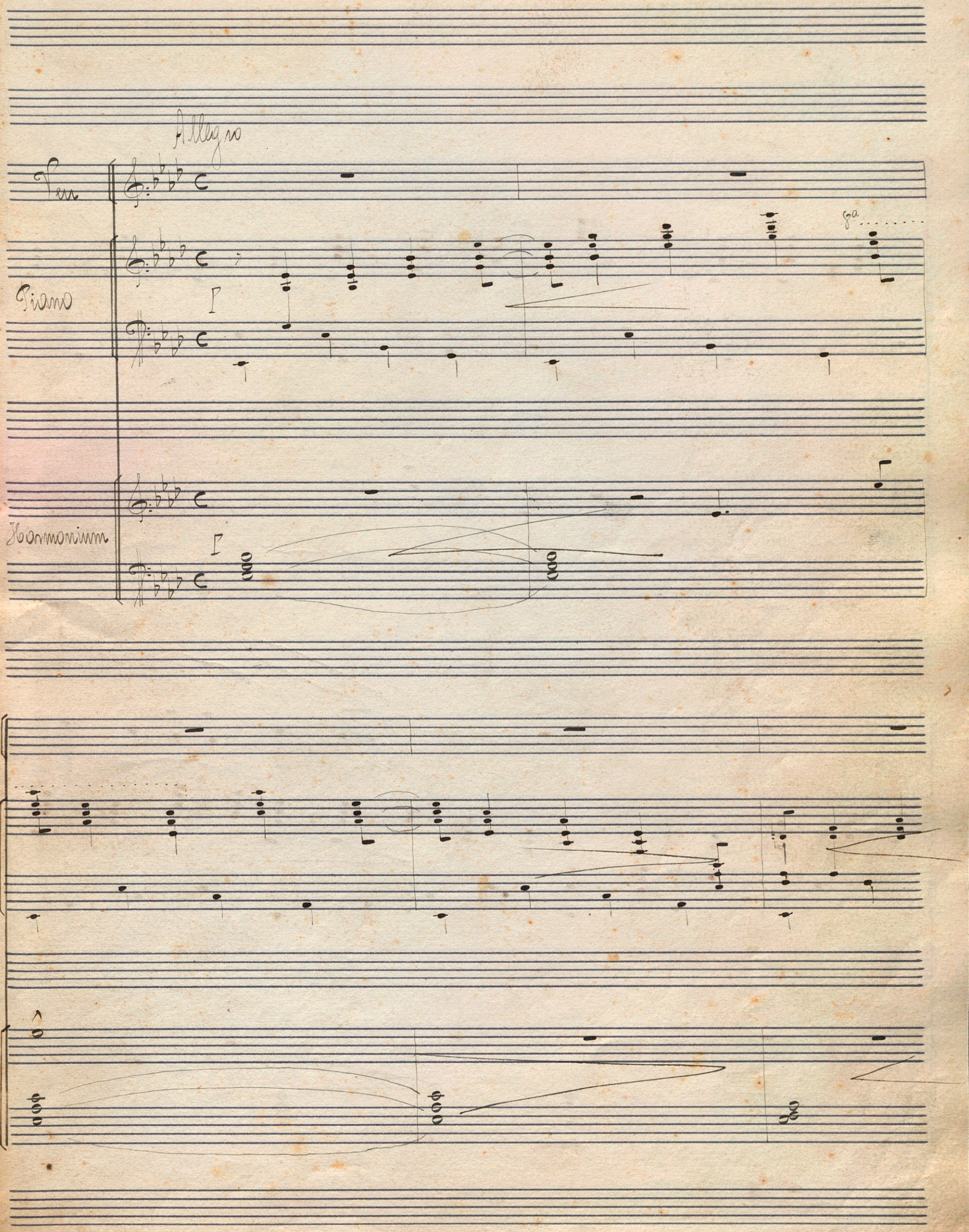
Allegro
Ven
Piano
Harmonium
8a

ga

h - - - - - mi - - ga els ca - mins de

ga

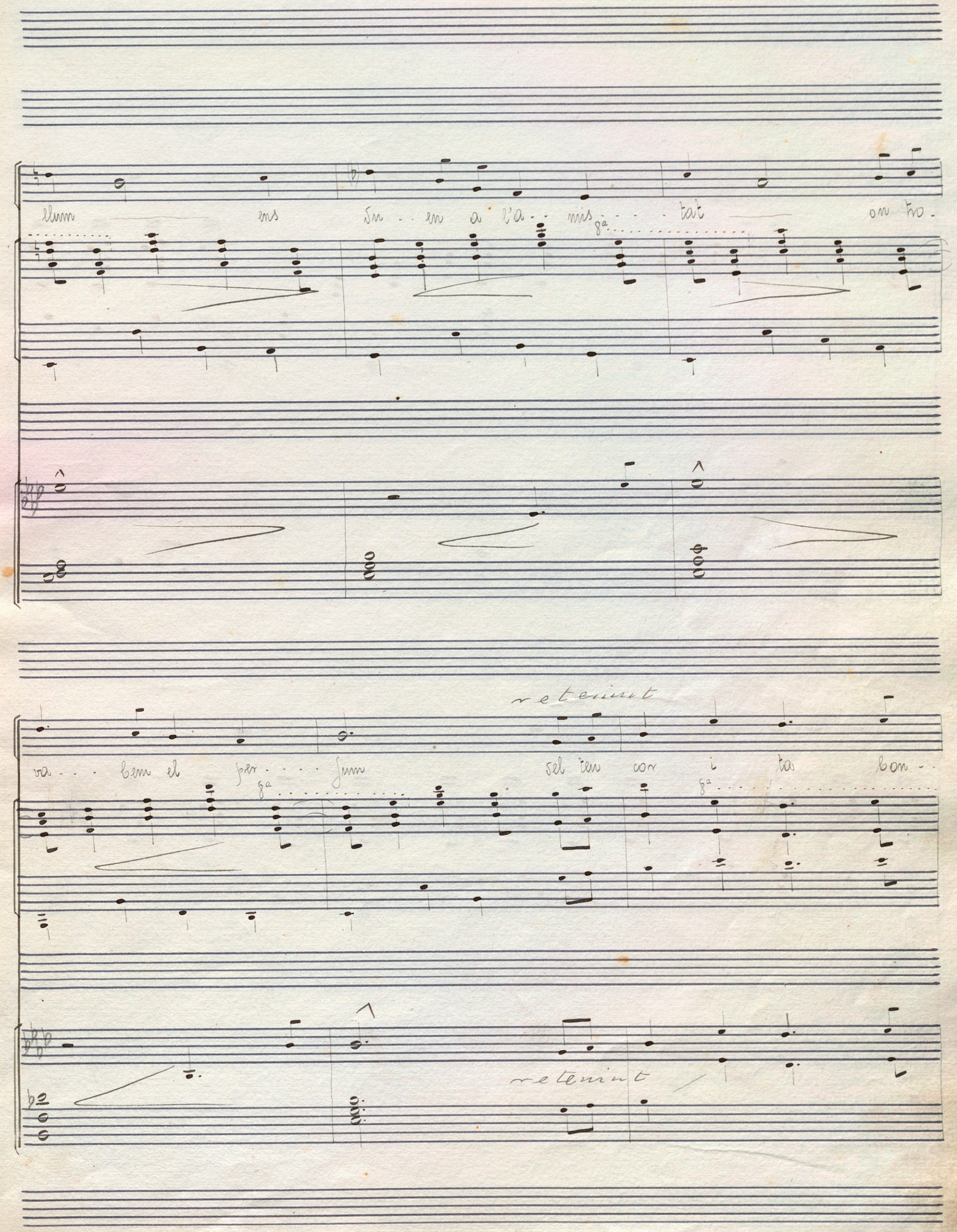
elum ens du - en a l'a - mis - - - tat on tro -
8a
retenint
va - - - bem el per - - - sum sel ten cor i ta bon -
8a
8a
retenint

sat

A tempo

ff

A tempo

ff

8va

Allegro ma non troppo

accel

Fins a-ra-ns he espe-rat vo-ra'l ca-

rall

Allegro ma non troppo

rall

accel

ret.

A tempo

mi — son-ze-lles fins a-ra-ns he es-pe-rat en mitx d'un gran es-clat de ma-ra-

Arm.

ret.

A tempo

accel

ret

vre-lles. Mes a-ra son a-qui quin gaig mes nos-tre mes a-ra son a-

accel

ret.

A tempo

qui — de - - má de bon ma - tí no se - ré vos - tra la nit avan - ça - - - rá

A tempo

fer - ma i sens tre - - va la nit a - vança - - rá l'es - - pós prompte vin - drá per fer - - me

rall

se - va per fer - - me se - - va

rall

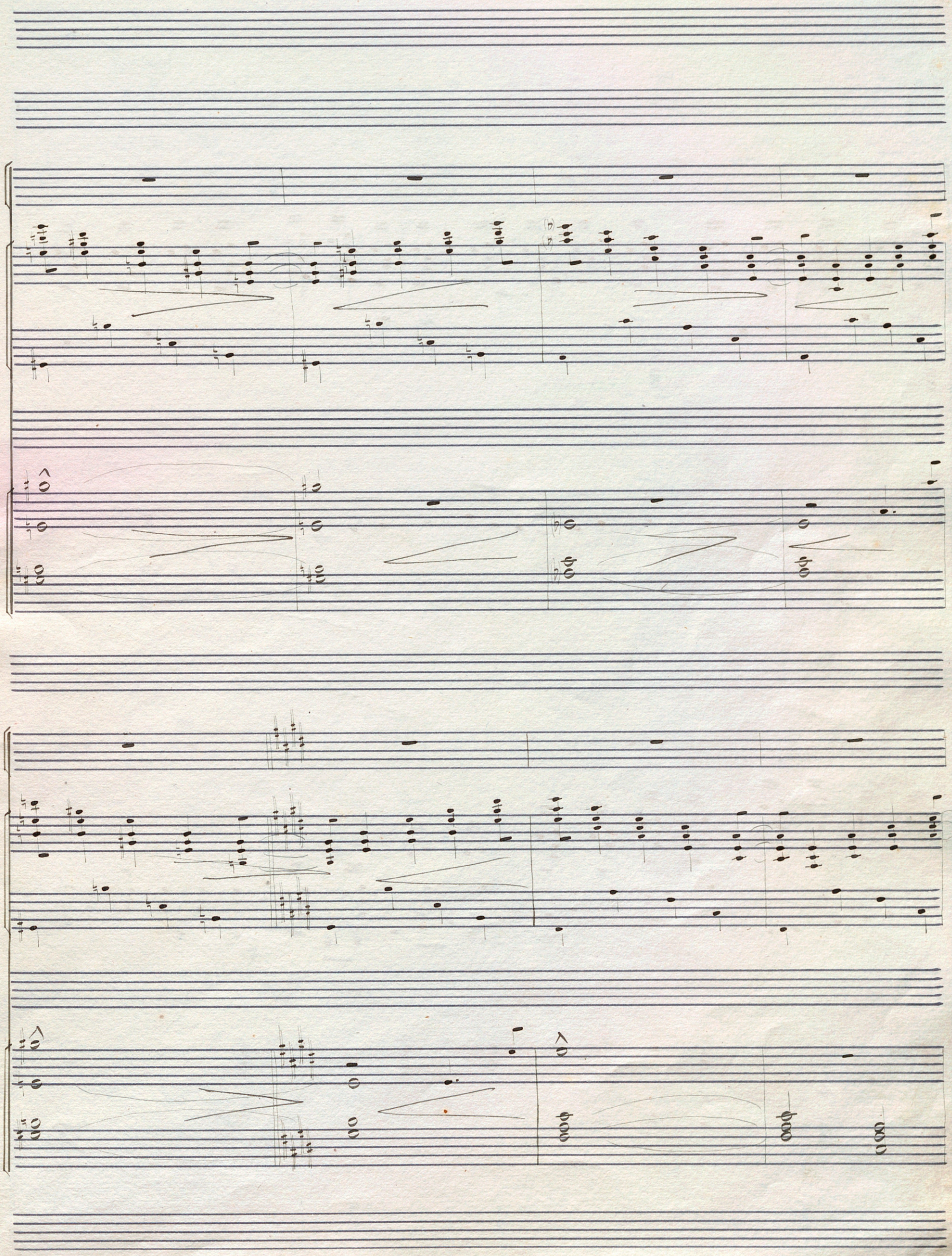

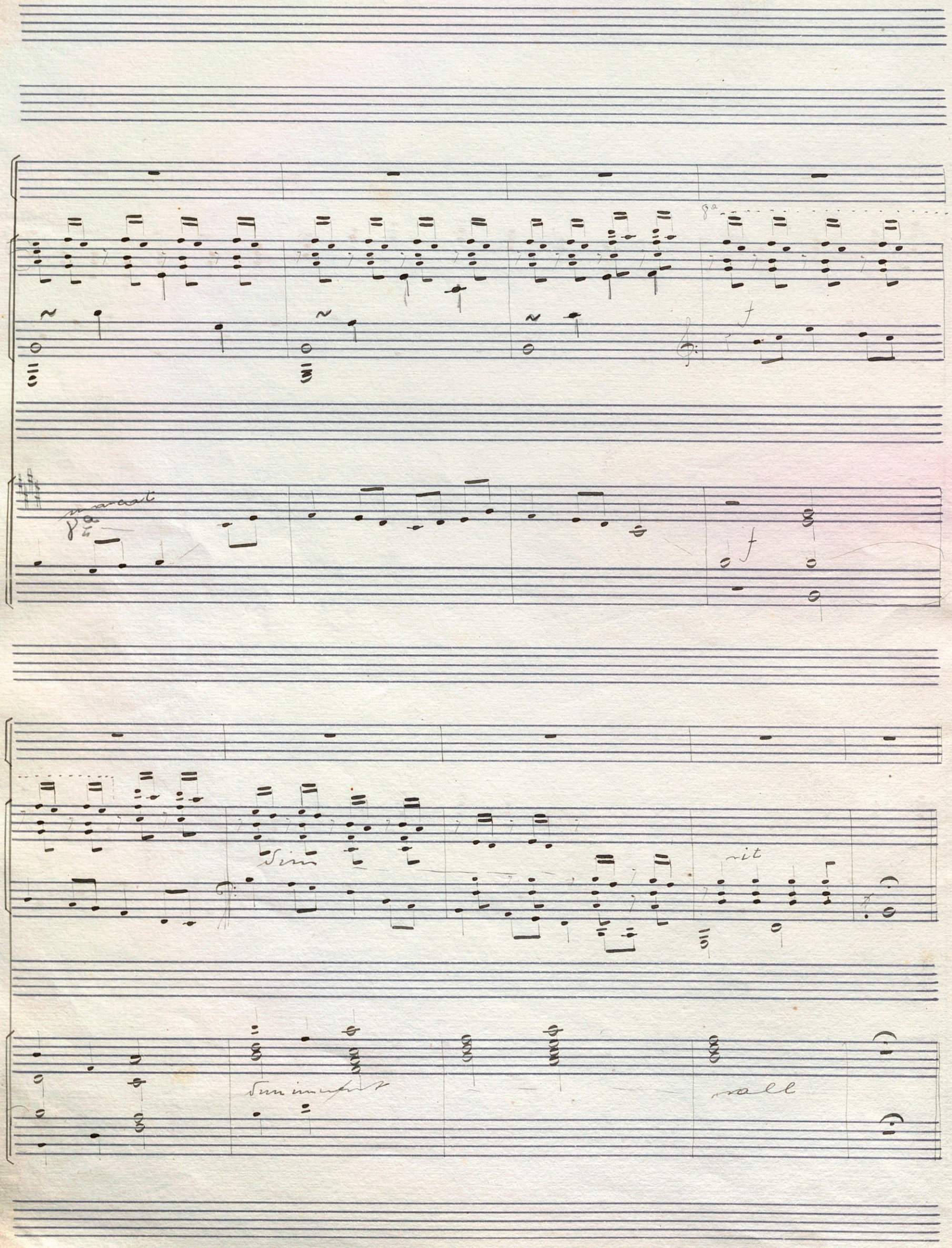
8a
f
marcat
8a
f
dim
rit
dim imperfect
rall

Modenat

Donze - lles mentre no ve agen - - cen - li be l'es - po - sa ru - bo - - ro - sa com la

Arm.

retenint

A temps

ro - - sa — ar - ren - cada del ro - - ser. A - pa - guen vostre gre - - sol que no

Arm.

retenint

A temps

retenint

cal cap llum en - ce - sa allá on brilla sa be - lle - - sa — mes llu - mi - ni - ca que el

retenint

A temps

sol. Po - - sen - li el ves - tit nup - cial — la tu - ni - ca ab llana fi - na or - - la - da de se - da -

A temps

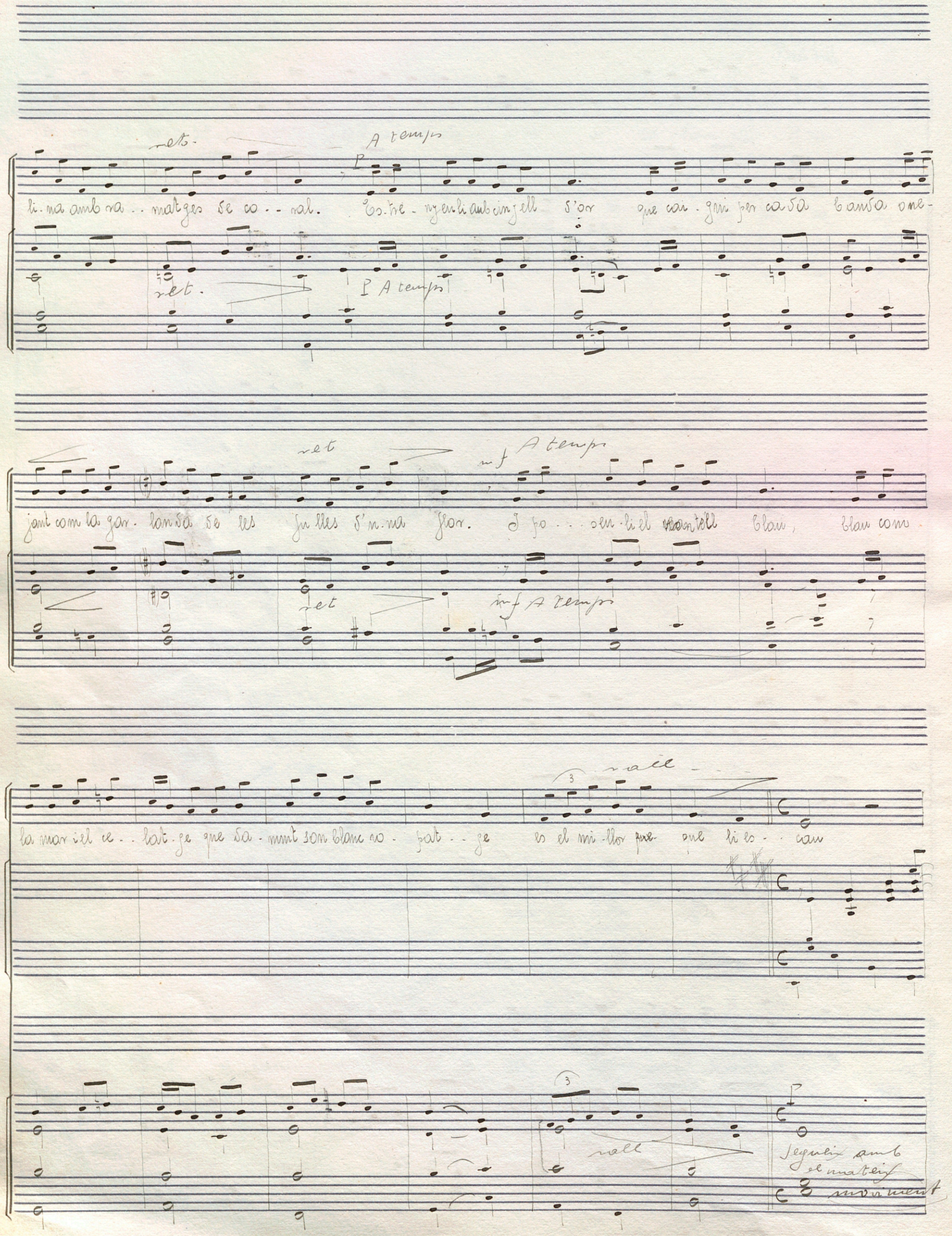

ret.
A temps
li-na amb ra-matges de co-ral. Es-tre-nyen li aub cinyell d'or que cai-gui per cada banda one-
ret.
P A temps
ret
mf A temps
jant com la gar-landa de les fulles d'una flor. I po-sen-li el mantell blau, blau com
ret
mf A temps
rall
la mar i el ce-lat-ge que da-munt son blanc ro-pat-ge es el mi-llor que li es-cau
rall
Segueix amb el mateix moviment

8a

rall.

rall.

Moderat - Temps de marxa

mf La fres - ca de la nit tos

Di - vi present d'a - mor ben -

8a

f

Moderat - Temps de marxa

f

ulls ha dei - xon - dit oh flor en ponce - lli - a per a - guaitar al cel si et par - la ca da es -

tat i for - mo - sor de la noctur - na fes - ta en e - lla hem a - do - llat l'an - tic tresor a -

tel sel ten es - pos ai mi - - - a

mf

mat per co ro - nar ta tes - - - ta

8a

L'o -

f

mf

reig te'n du el per - fum i el foc que el pit con - - sum t'a - branda ambnou co - ratge de - sitg del nave -

p

p

mls p

gant que plo-ra sos-pi-rant als braços de la platja

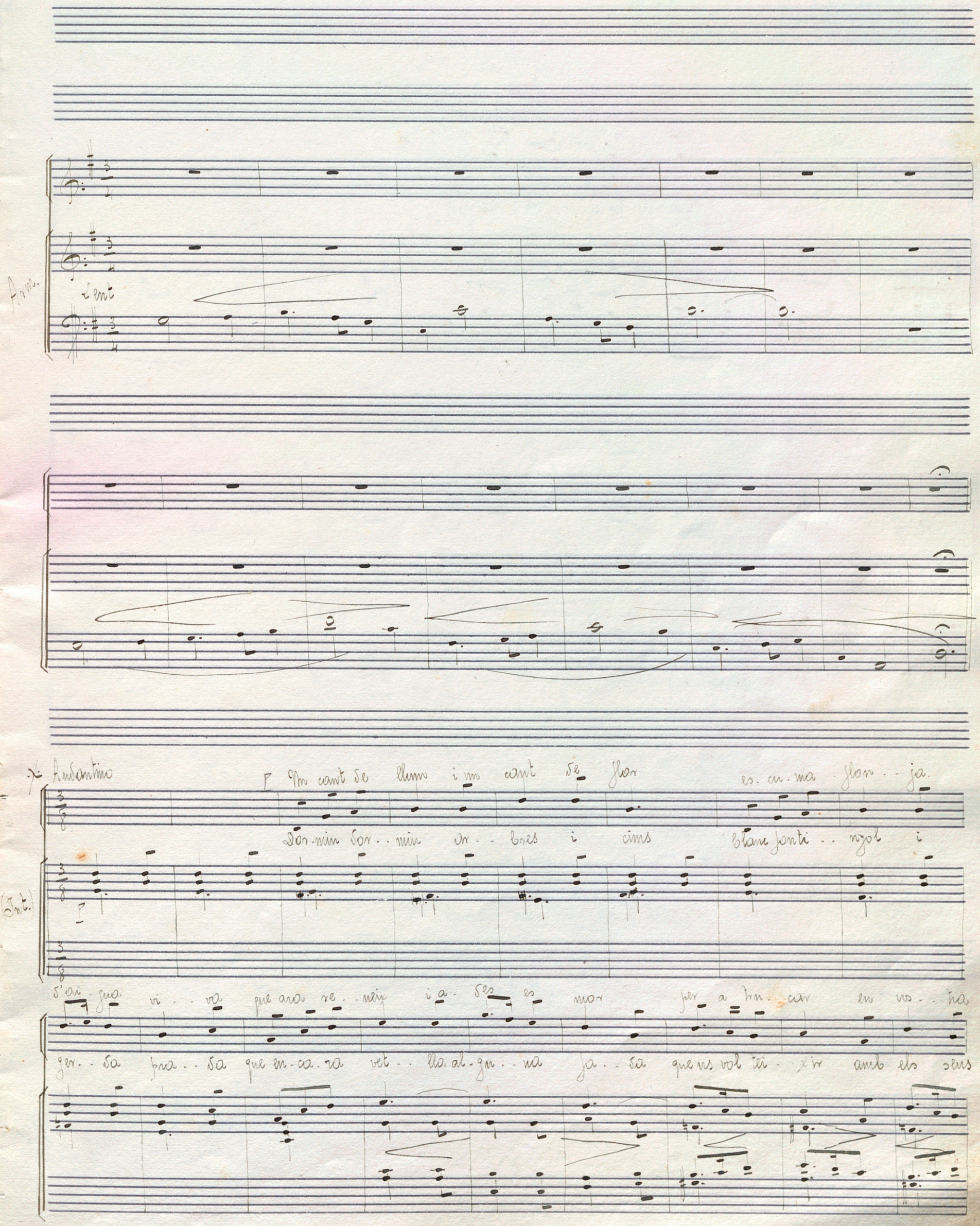
Arm.
Lent
Andantino
Un cant de llum i un cant de flor es cu ma flon ja
Dor min dor min ar bres i cims blanc fonti nyol i
(Int.)
d'ai gua vi va que ara re neix i a des es mor per a tru car en vos tra
ger da pra da que en ca ra vet lla al gu na fa da que us vol tei xir amb els seus

cor to - - - ta jes - - ti - - - va.

rims u - - - - na ba - - la - - - - - - - da.

Fi

Arm.

Al X

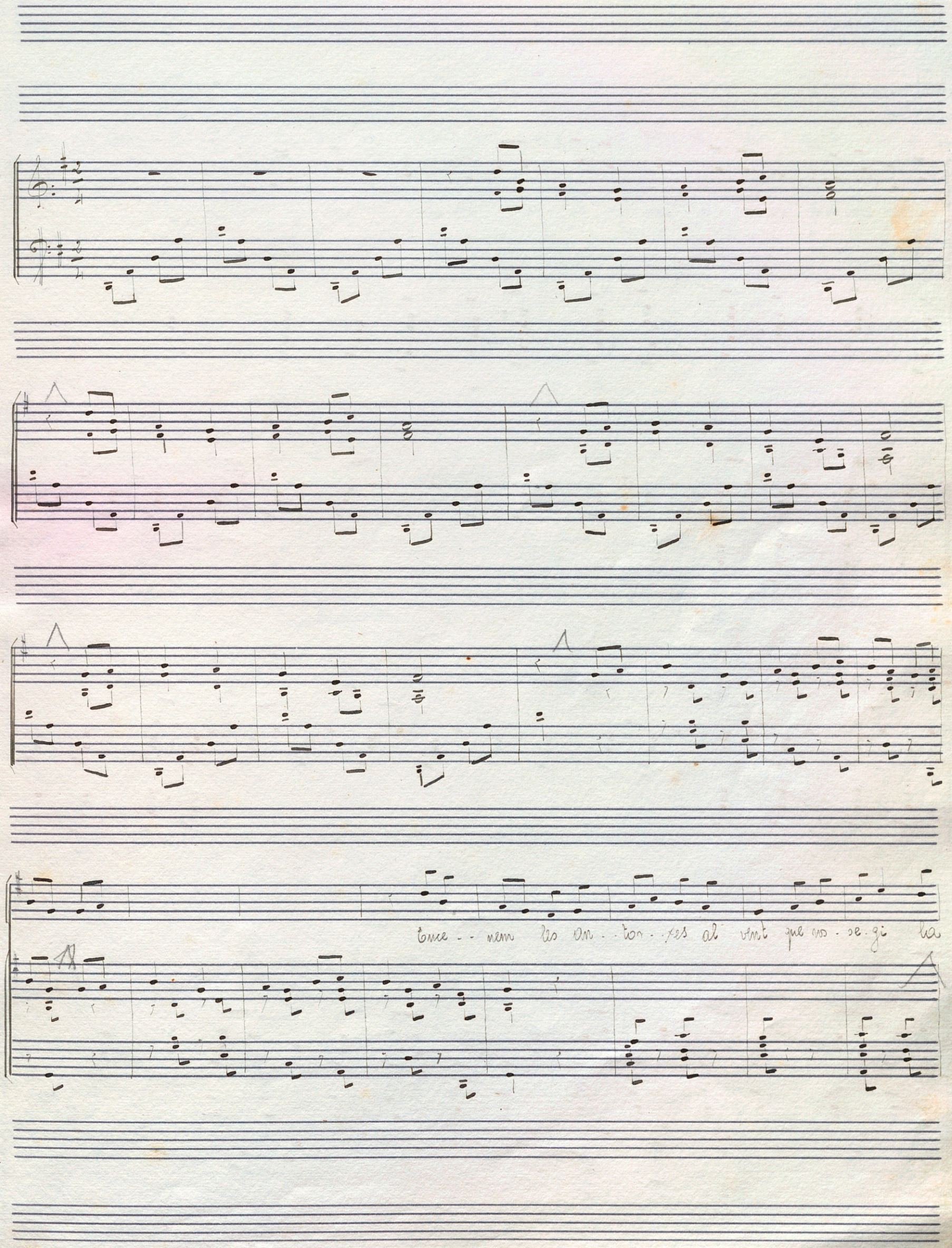
Ence - - nem les an - - tor - - xes al vent que nos - se - gi la

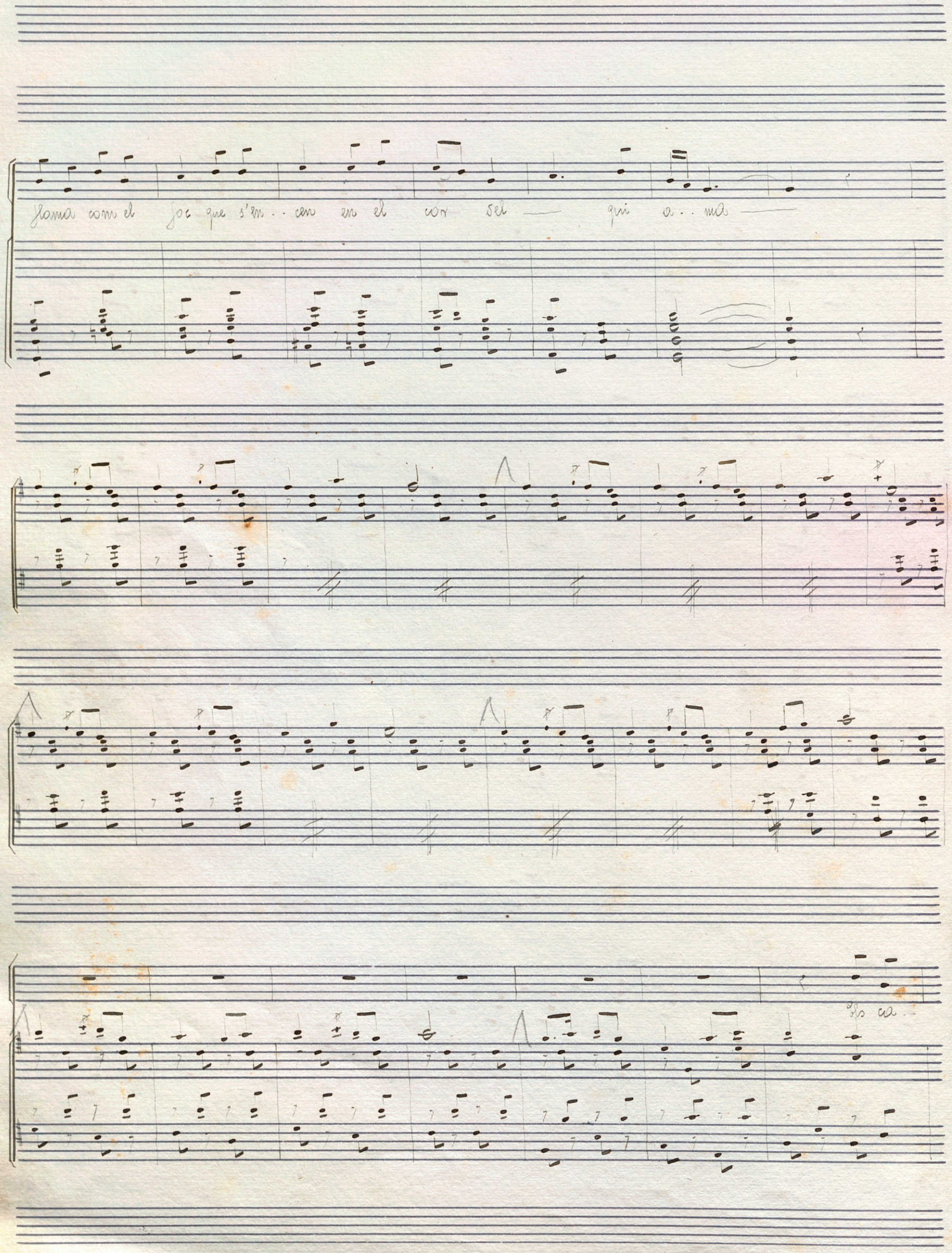
Flama com el foc que s'en - - cen en el cor del — qui a - - ma —
Ils ca

mins son mes curts i el de - lit amb co - - rat - ge s'a - blana quan re - - viu l'es - pe - rit a la

mes mogut

llum de — la fla - ma de - - - rà l'es - pós oi - da! — que ve amb la comi -

mes mogut

mes mogut

ti - - - - va! Ence - - nem la flama vi - va del gre - sol que s'a - pa - gà

mes lent

Lent

Es l'ho-ra del goig su-

Lent

PP

Lent PP

prem que la me-vaani-ma-a-bri-ga. No-sal-tres prestes es-tem per acompa-

Andantino

mjar - te a - - - mi - - ga

No - tre gresol es pe - -

Andantino

flit i el sen flam ei/i - ni - - bit no s'hi en - cen se cap ma - - ne - - ra

com que no l'hen prove - it amb bon o - li d'oli - ve - ra diensen des - sin la mei -

Poc a poc

A temps

tat el crema - llo s'en - cen - dri - a A - mi - gues per pie - tat ja'n tin -

A temps

Poc a poc

Donzelles fo. lles a - - neu a -

Srem. per ser la vi - a

per pie. tat

neu a - neu. a - neu a - - neu a -

per pie. tat — per pietat per pietat per pietat per pietat

accel i aspent molto

accel i aspent molto

retingut

Temps I

nen Donzelles Jo - elles a - - nen a la tenda hi sobra en - cara que el tro-

ff

Temps I

ff

retingut

va - ren a bon preu si el mar - xant per vos - tra ca - ra en - ci - - sant - vos es dis - -

trem.

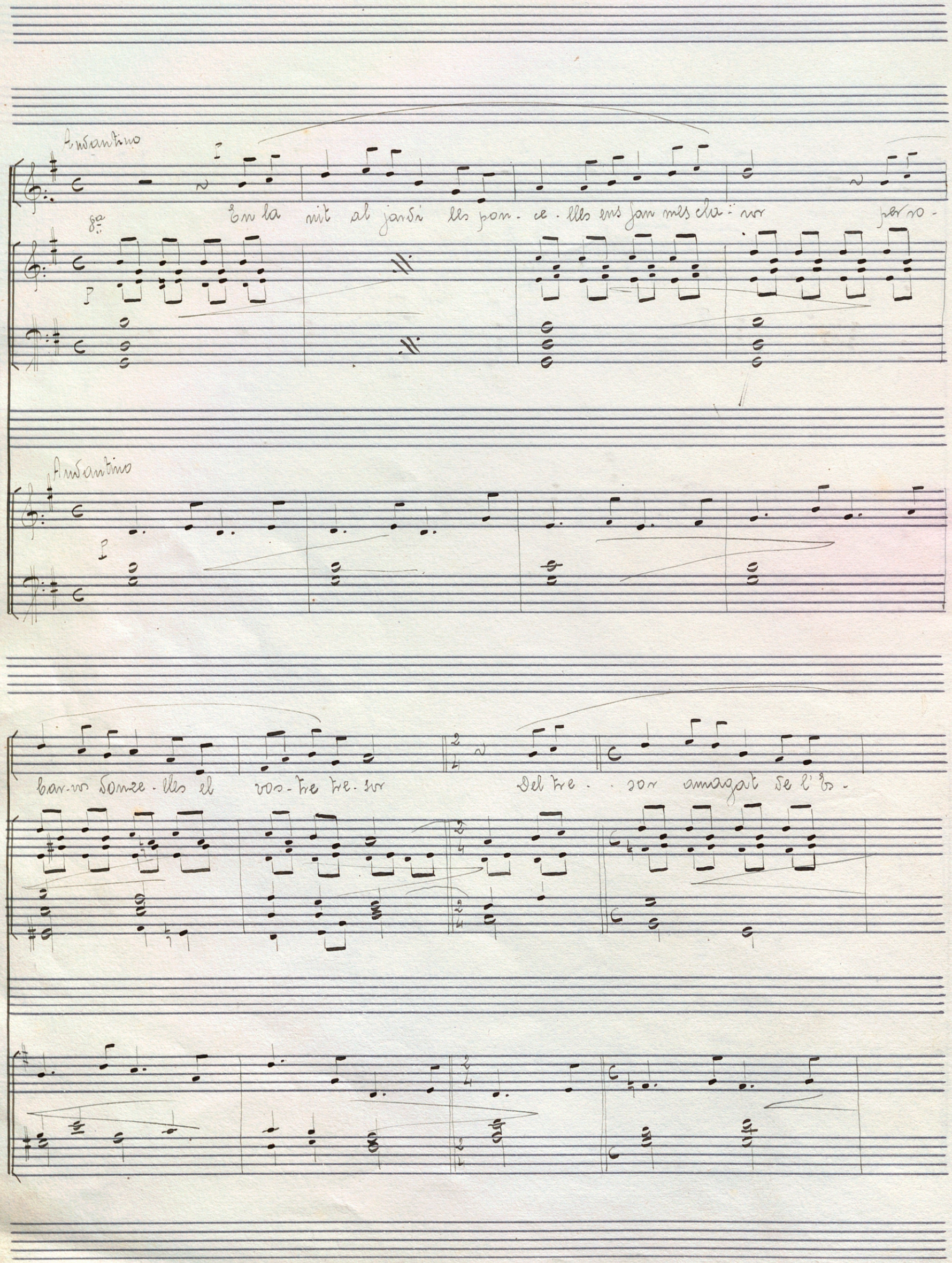
Andantino
En la nit al jardi les pon - ce - lles ens fan mes cla - ror per ro -
8a
Andantino
bar-vos donze - lles el vos - tre tre - sor Del tre - sor amagat de l'Es -

jo vin - cels

po - sa som guar des fi - dels que ara a por - ta desclo - sa pen - - dren fe - - ien - la donzells l'es -

rall

rall

A temps

po - sa com es madu - ra d'a - mor en - - ce - sos sos ulls de ro - - sa els a -

Mes f

ten

ma amb ron Se plor — no te - nen que llan gui - ri - a car l'a - mor es fort i

Amb la ven

sa ni l'ay - - gua l'apaga - ri - a ni el foc el consu - - mi - ra.

Poc menos

p

To-ta m'en so trasmu - da - da del ten parlar bena - - mat

Poc menos

tuets espe-rit i ale - - na - da que em dons far-ça en el com - bat. Don - ze-lles u-na be-

creix ent - - poc - a poc

f

creix ent - - poc - a poc

f

molt retingut

Dona gentil exquisi-da

sa-da prenen l'ul-ti-ma abra-ça-da que sols visc pel meu a-mat

dism

A temps

dism

molt retingut

A temps

esposa que'm sostin drás aqui tens la meva vi-da ma gallardia i mon braç

rall

Temps de marxa

Temps de marxa

rall

po-sos ben a-mats som-vi-nen les al-tu-res de la nit i les poncelles es

Dinen la can-çó de l'es-pe-rit A-nem que ja la llar es-pe-ra el con-

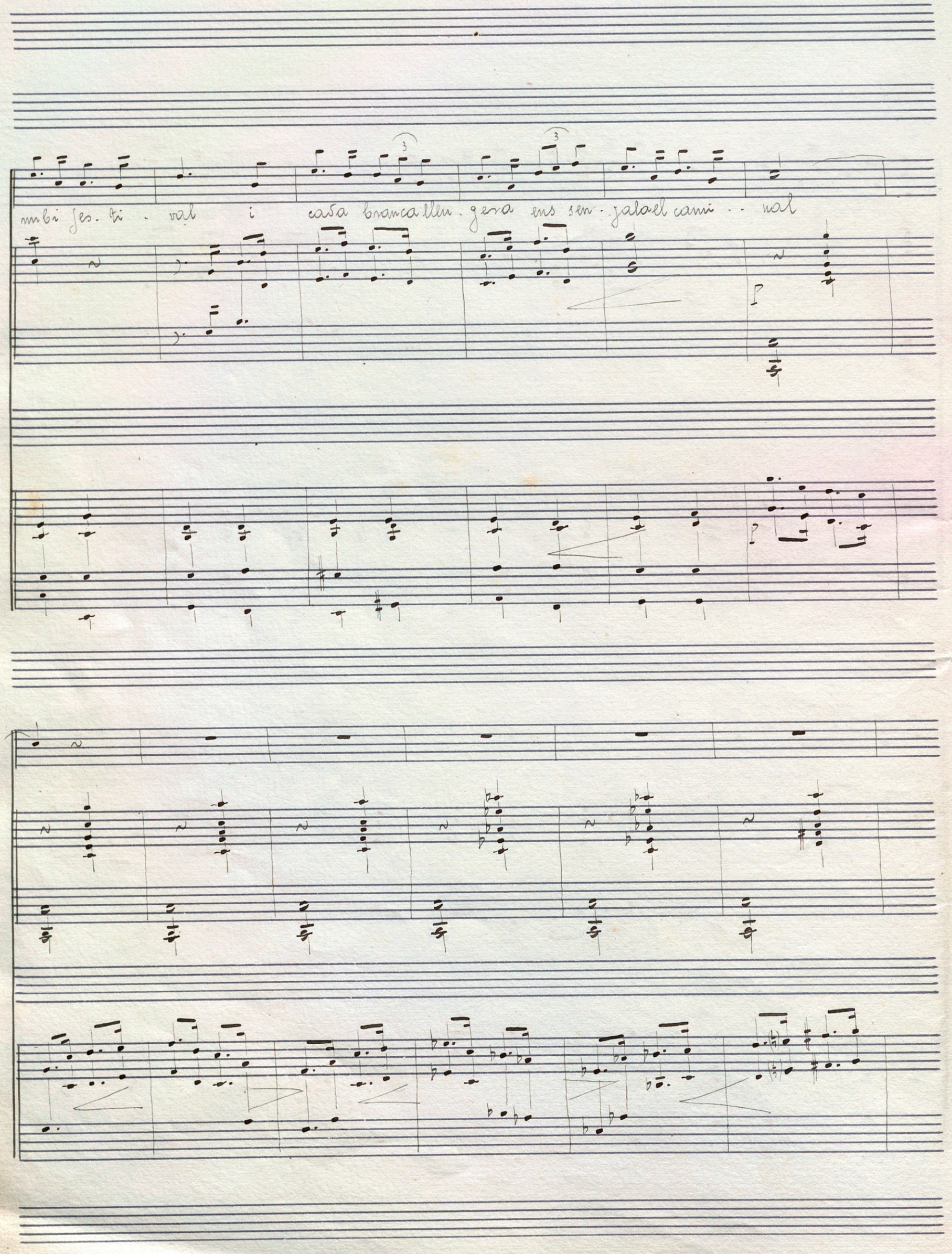
nubi fes. ti - val i cada branca lleu - gera ens sen - jala el cami - - nal

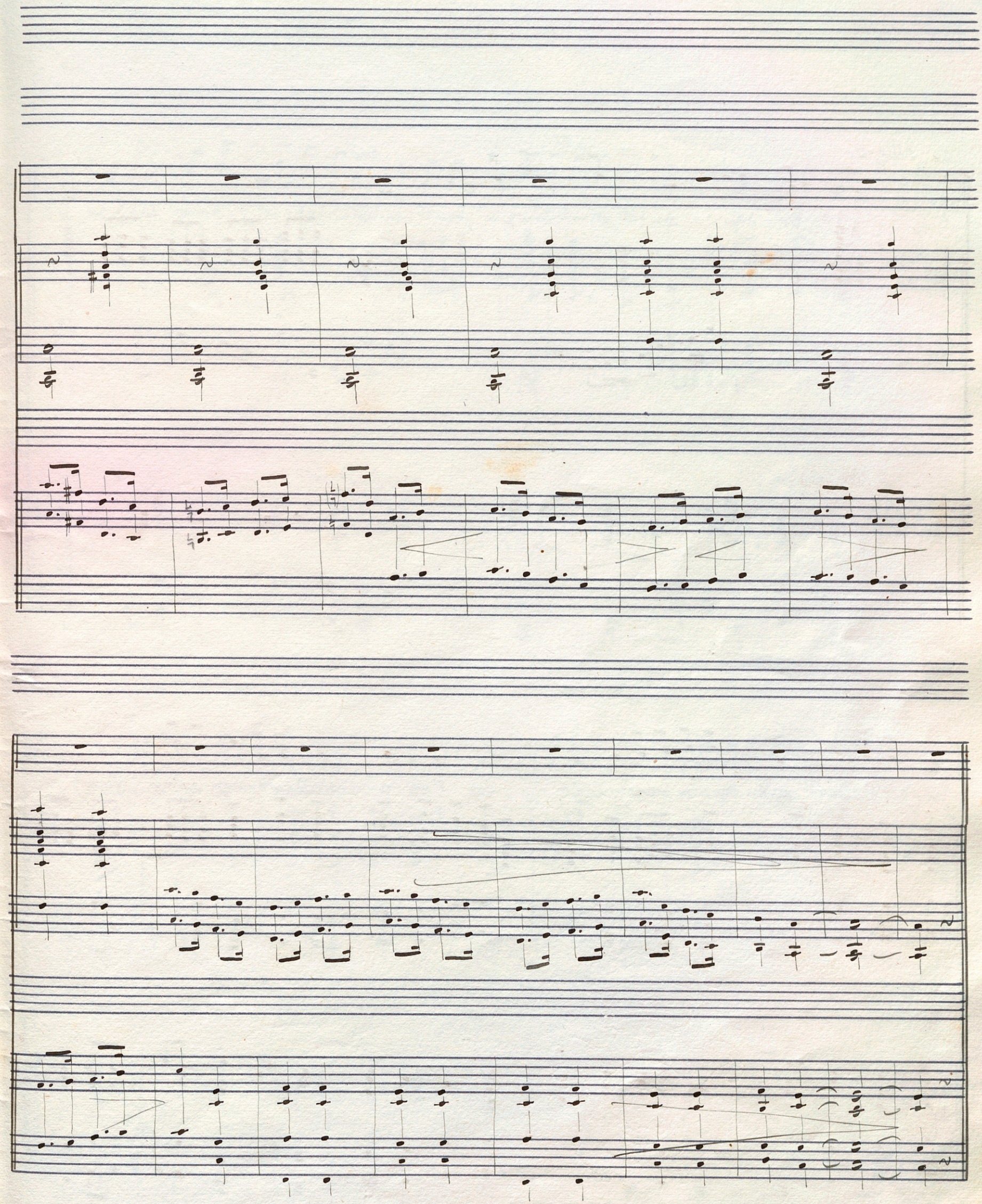

Allegro

rall

Moderato

Es - po - sos o - brin sius plan

Amb 8a

Allegro

rall

Moderato

Vir - tut d'amor con - questa meres - cu - da l'un a l'altre us guanyen mutua - ment

8a

i el tri - - omf asso - - lert que aix ins trés mu - dà us junta ambun sol llaç e - - ter - na - ment

Arbre fi del de saba benei - - da tos fruits de mel se - - rán de nova vi - da quan

mes en l'esperit en - - tri l'arrel

simbol sagrat on

l'Home Deu sens do - na cru - ci - fi - cat en mis ti ca co ro - na d'Es - pós de sang del

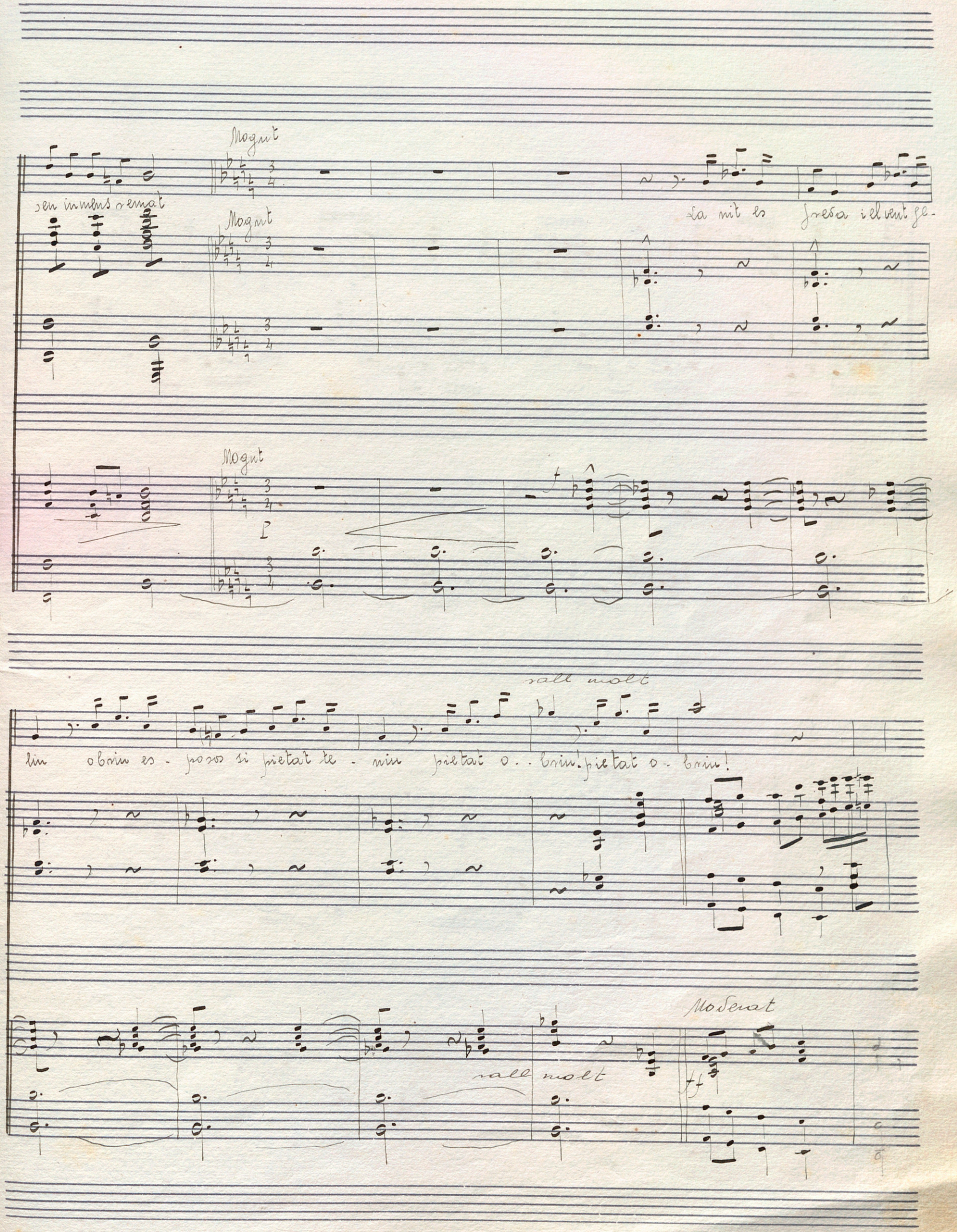
Mogut
sen inmens remat
Mogut
La nit es fresa i el vent ge-
Mogut
rall molt
lin obrin es - posos si pietat te - nin pietat o - brin! pietat o - brin!
Moderat
rall molt

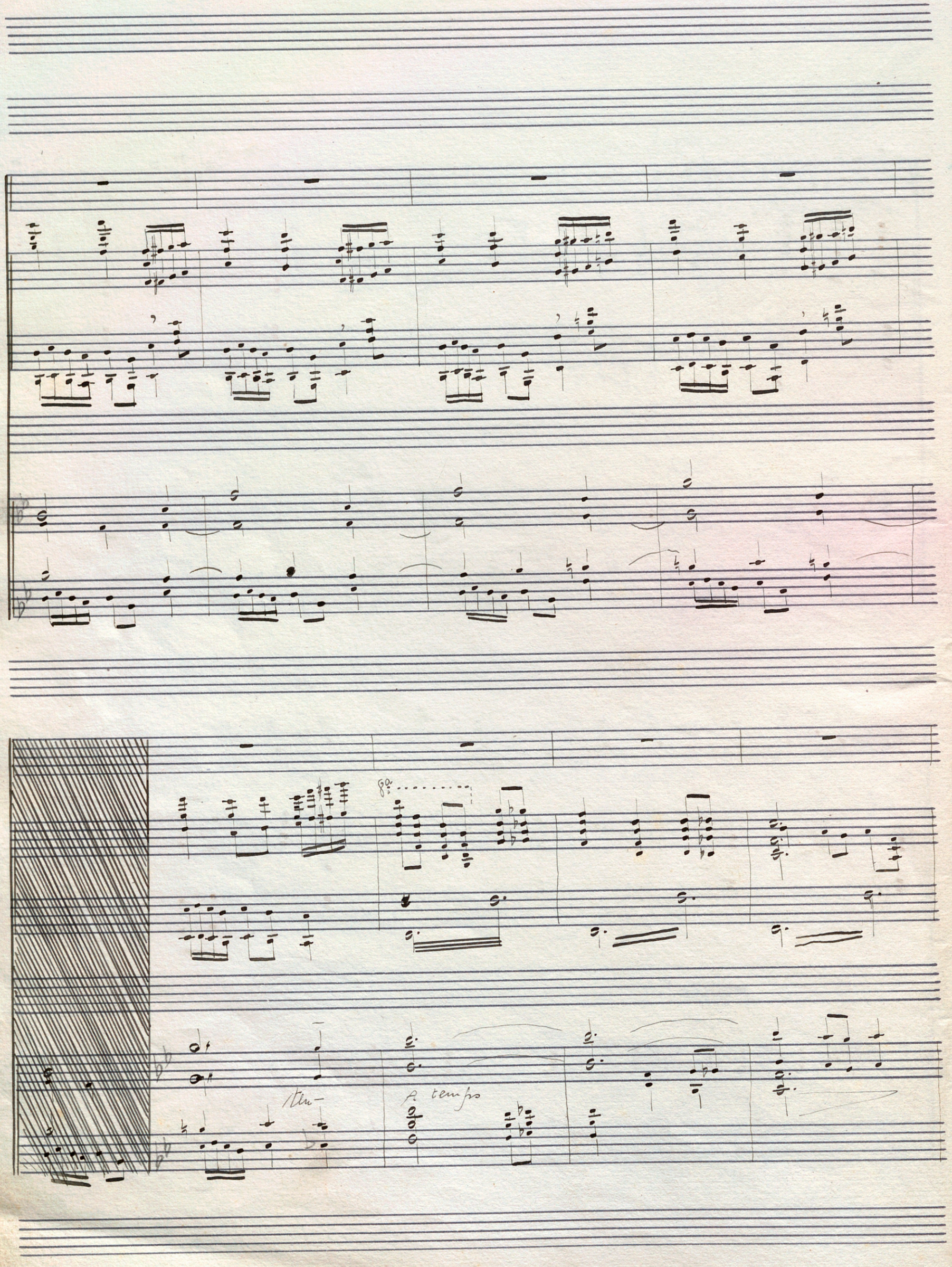
8a
A tempo

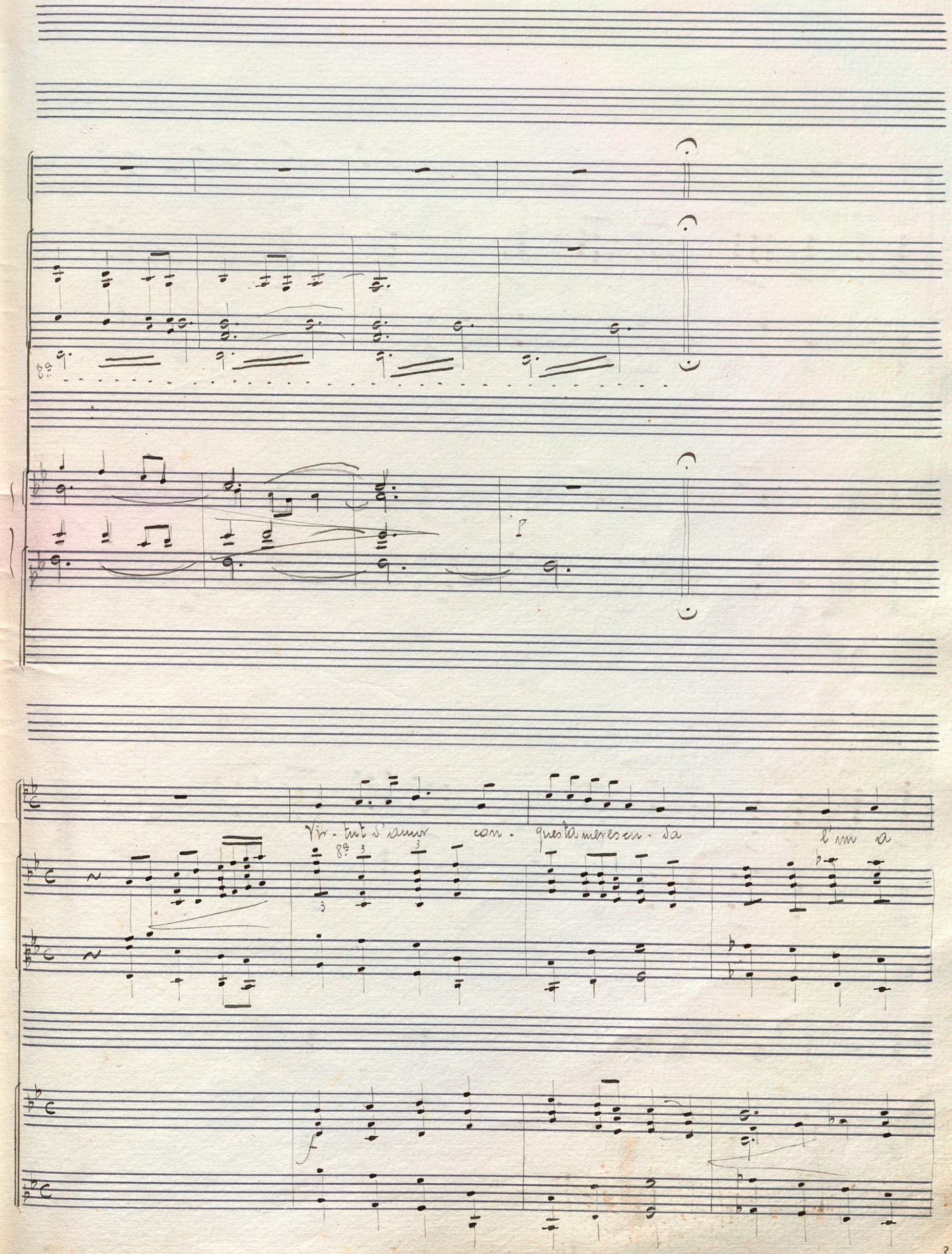
Vir - tut d'amor con - questa me rescu - da l'un a

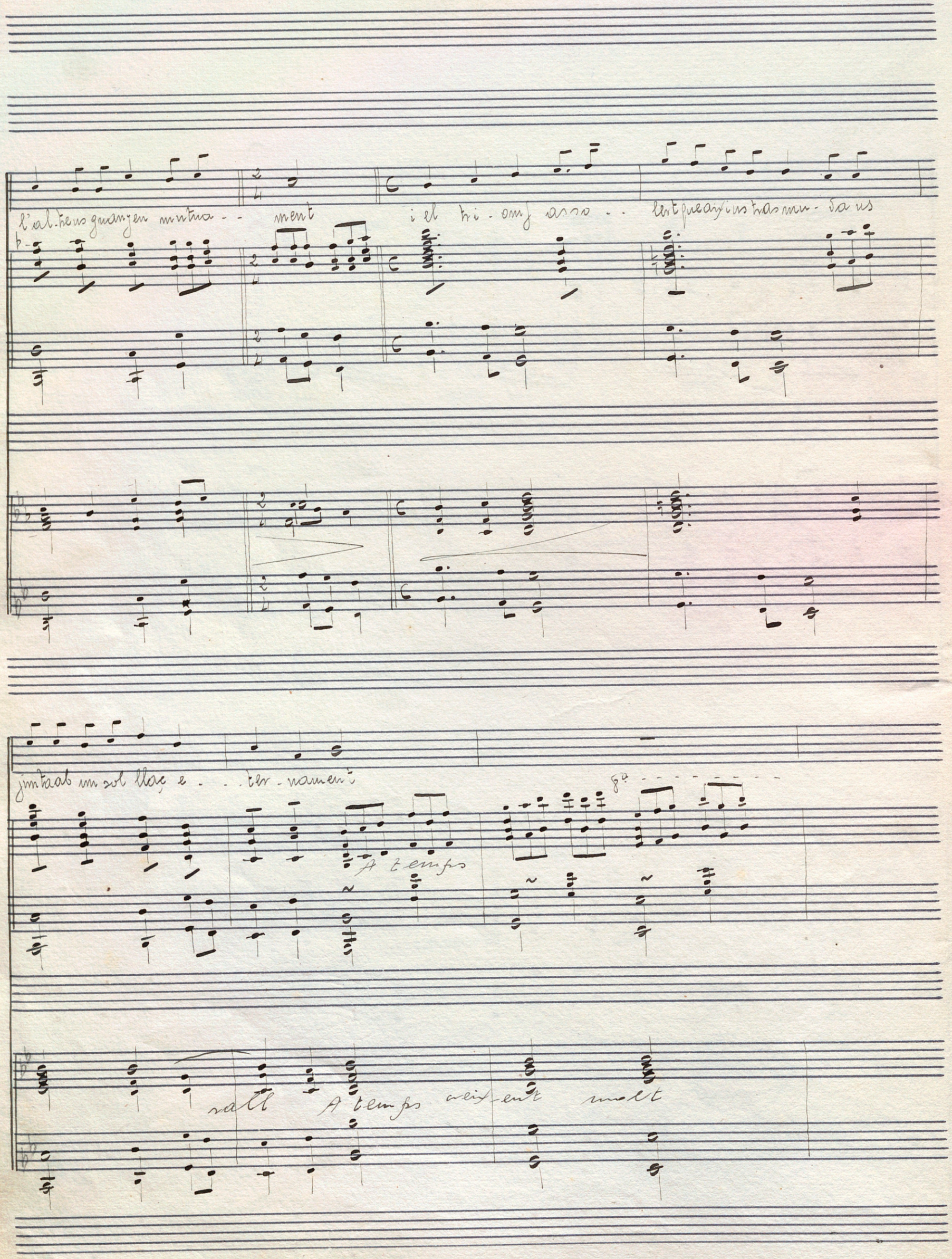
l'al-tre us guanyen mutua - - ment i el tri-omf asso - - lert que ai-xi us tras mu-da us
jun ta ab un sol llaç e - - - ter-nament
A temps
rall A temps veix-ent molt

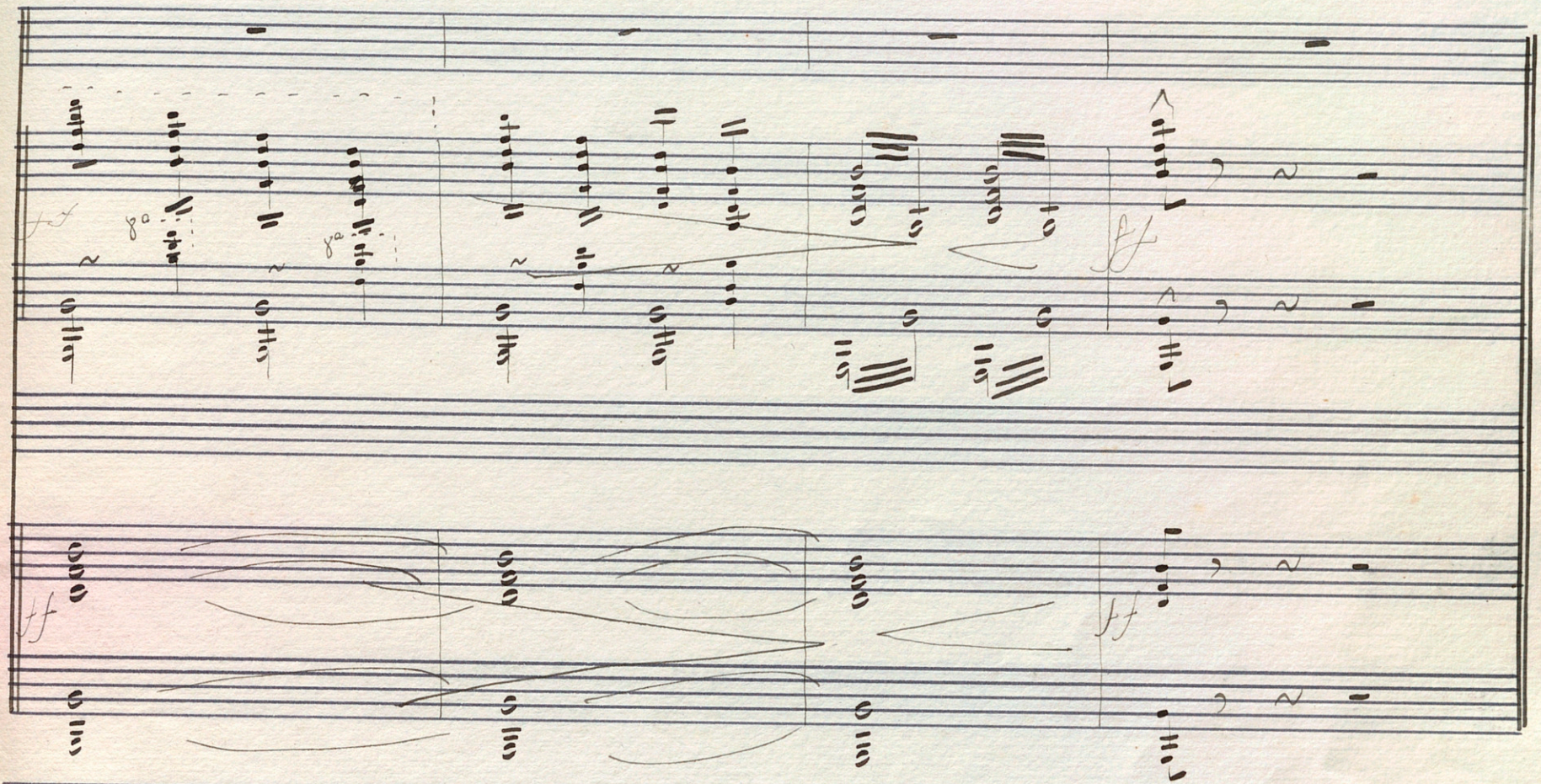

LA PARÀBOLA
DE LES DEU VERGES

LA PARÀBOLA
DE LES DEU VERGES

ESCENIFICACIÓ PLÀSTICA LITERÀRIA

DE

Mn. EDUARD JUNYENT Prev.

TEXT I NOTES

PER A MUSICAR.

LA PARÀBOLA
DE LES DEU VERGES.

ESCENIFICACIÓ PLÀSTICA LITERÀRIA
DE
Mn. EDUARD JUNYENT Prevè

ELTEXT I NOTES
PER A MUSICAR

-- PRIMERA PART. --

Quan les Verges entren en escena, s'han de introduïr amb un preludi musical, després del qual ja canten:

- LES VERGES -

Amiga, els camins de llum
ens duen a l'amistat
on trobàvem el perfum
del teu cor i ta bondat.

Amb un petit enllaç musical, a la què acaben les deu Verges, ja s'hi agafa l'Esposa.

- L'ESPOSA -

Fins ara us he esperat
vora el jardí, donzelles;
fins ara us he esperat
en mig d'un gran esclat
de meravelles.

Mes ara sou aquí,
quin goig més nostre!;
mes ara sou aquí....
demà de bon matí
no seré vostra.

La nit avançarà
ferma i sens treva;
la nit avançarà...
l'espòs promte vindrà
per fer-me seva.

Aquest cant ha de denotar alegria i melangia ensems però amb un final d'esperança i decisió.

Quan l'Esposa acabi de cantar vé desseguida un cant interior, que pot fer un chor amagat, dient la lletra següent amb un tó descriptiu.

-- CHOR INTERIOR --

Donzelles, mentre no vé
agenceu-li bé l'esposa
ruborosa com la rosa
arrencada del roser.
Apagueu vostre gresol
que no cal cap llum encesa
allà on brilla sa bellesa
més llumínica que el sol.
Poseu-li el vestit nupcial,
la túnica de llana fina
orlada de sedalina
amb ramatges de coral.
Estrenyeu-li amb cinyell d'or
que caigui per cada banda
onejant com la garlanda
de les fulles d'una flor.
I poseu-li el mantell blau,
blau com la mar i el celatge
que damunt son blanc ropatge
és el millor que li escau.

(Noteu que, en aquest cant, el mot nupcial és contat, per raó del vers, com a paraula de dues síl·labes)

Les deu Verges juntes, quan han posat la corona nupcial a l'Esposa, es col-loquen al seu voltant i canten la següent lletra amb aire una mica triomfal en començar, amorós en el mig, i accentuat de melangia en el final, sempre però dintre una tonalitat gloriosa i entusiasta.

-- LES DEU VERGES --

Diví present d'amor,
beutat i formosor
de la nocturna festa;
en ella hem adollat
l'antic tresor amat
per coronar ta testa.

La fresca de la nit
tos ulls ha deixondit,
O flor en poncellia!,
per aguaitar el cel
si et parla cada estel
del teu espòs, aimia!

L'oreig te'n duú el perfum
i el foc que el pit consum
t'abranda amb nou coratge;
desig del navegant
que plora, sospirant
els braços de la platja.

També, si sembla, preludiant i seguint o bé intercalant el recital de l'Esposa que fa Mireu el jardí d'amor etc., podria deixar-se sentir quelcom el piano força apagat i melangiosament.

-- SEGONA PART.--

Amb un ritme dolç,com un ressò llunyà d'una barcarola o una cançó de bressol el CHOR INTERIOR canta les dues estrofes:

-- CHOR INTERIOR--

Dormiu,dormiu,arbres i cims,
blanc fontinyol i gerda prada,
que encara vetlla alguna fada
que us vol teixir amb els seus rims
una balada.

Un cant de llum i un cant de flor,
escuma flonja d'aigua viva,
que ara reneix i adés es mor
per a trucar en vostre cor
tota festiva.

Aquest cant dels Donzells també és interior i ha d'ésser nervut i decidit ,serè i alegre,sense deixar d'ésser,però,una cançó de camí.

--ELS DONZELLS--

Encenem les antorxes al vent
que rossegi la flama
com el foc que s'encén
en el cor del qui ama.
Els camins són més curts i el delit
amb coratge s'ablama
quan reviu l'esperit
a la llum de la flama.

Entre aquestes dues estrofes s'ha de intercalar el

recital del narrador que comença Quina veu vé del fondal etc. i així la música de l'última estrofa es pot enllassar amb la del diàleg que segueix:

-- L'ESPOSA --
Serà l'espòs, oidà!
que vé amb sa comitiva!!
(Això com una pregunta i una exclamació ansiosa de l'alegria pressentida)

-- LES DEU VERGES--
Encenem la flama viva
del gresol que s'apagà.
(En tó narratiu, denotant un xic d'esverament)

-- L'ESPOSAàà
Es l'hora del goig suprem
que la meva ànima abriga
(Amb intensa tonalitat lírica)

-- Les CINC V.PRUDENTS--
Nosaltres prestes estem
per acompanyar-te, amiga.
(Amb suprema decisió de dolcesa i gentilesa)

-- LES CINC V.FOLLES--
Nostre gresol és petit
i el seu flam eixirivit
no s'hi encén de cap manera''.
(Amb desolació i sentiment)

(-- LES CINC V. PRUDENTS--
Com que no l'heu proveït
amb bon oli d'oliveral!...
(Marcadament sarcàstic i despectiu) Noteu que el mot proveit consta de tres síl-labes).

-- LES CINC V.FOLLES--
Si ens en doneu la meitat
el cremalló s'encendria...
amigues!..per pietat!...
ja en tindrem per fer la via.
(Sentimental i força melangiós)à Noteu que aquí el mot pietat té tres sil-labes.

--LES CINC V.PRUDENTS--
Donzelles folles!...aneu!:..
a la tenda hi sobra encara
que el trobareu a bon preu
si el marxant per vostra cara
encisant-vos es distreu.
(Comença com un repte per acabar sarcàstic, amb un moviment de ritme lleuger d'ironia)

-_-_-_- -_-_-_-_-_-

Ara entren els donzellesX en escena i el piano preludiarà la seva entrada per a què quan tots hi siguin cantin, amb fortalesa i amorosa cortesia, l'estrofa encetadora del diàleg:

-- ELS DONZELLS--
En la nit, al jardí, les poncelles
ens fan més claror
per robar-vos, donzelles,
el vostre tresor.

-- LES DONZELLES--
Del tresor amagat de l'esposa
som guardes fidels
que ara, a porta desclosa,
pendreu, jovincels.
(Amb recançai forta gelosia que deixa traslluïr la satisfacció de totes)

-- L'ESPÒS --

Veieu-la, donzells, l'esposa
com és madura d'amor,
encesos sos ulls de rosa
els amara amb rou de plor.
No temeu que llanguiria
car l'amor és fort i sà
ni l'aigua l'apagaria,
ni el foc el consumirà.

(Dolcíssim i llagorós al principi i després amb vigoria triomfal)

-- L'ESPOSA--

Tota me'n sóc trasmudada
del teu parlar benamat;
tu ets esperit i alenada
que em dons força en el combat!!

Donzelles!, una besada,
preneu l'última abraçada
que sols visc pel meu amat.

(Confiança i desició, ardidesa incondicional amb una total entrega del sentiment i voluntat)

-- L'ESPÒS --

Dona gentil, exquisida,
esposa que em sostindràs,
aquí tens la meva vida,
ma gallardia i mon braç!

(Cortesia valerosa que pren i accepta per a donar-se a son torn)

-- ELS DONZELLS I LES VERGES --

Esposos benamats, somriuen
les altures de la nit
i les poncelles es diuen
la cançó de l'esperit.
Anem que ja la llar espera
el connubi festival
i cada branca lleugera
ens senyala el caminal.

(Això serà dit amb aire de triomf,com acabament del diàleg amorós,amb ritme dolçament mesurat)

§§§

Símbol sagrat
on l'Home-Déu se'ns dóna
crucificat
en mística corona
d'Espòs de Sang del seu immens ramat.

Al final d'aquesta estrofa les Verges folles, amb suprema desesperació de plany i tortura canten:

-- LES VERGES FOLLES --

La nit és fosca i el vent gelIu,
esposos, per pietat,
si pietat teniu!!,
obriu, obriu!!...

(Noteu el mot pietat que té tres sil-labes)

I desseguida surt Jesús que diu el seu recital lentament i amb pauses, el qual recital pot combinar-se amb música, no solament preludiat, sinó seguit i tot o bé intercalat segons millor quedi. Però tan promte com es reciti l'últim vers, el CHOR INTERIOR torna cantar la darrera estrofa del himne per acabar amb l'apoteosi gloriós i tràgic de l'escena.

FI

El infrascrito Vice-Rector del Seminario de Vich.

Certifico que Francisco

LA PARÀBOLA
DE LES DEU VERGES

LA PARABOLA DE LES DEU VERGES

PRIMERA PART

En l'ample silemci del vespre adormit
el somni que passa sembrant meravelles,
encen les estrelles
del vel de la nit
i aixeca la lluna pel cel descobert ,
tan blanca i tan fina , que cau desmaiada
pel bosc i la prada
la mar i el desert .
Tot dorm en sos braços purissims de neu:
flauteja l'oratge gronxant la palmera ,
la front riallera
son cant fa més breu.
O blana dolcesa de nit oriental callada
que enjoies ~~esbalda~~ tes gràcies en l'hora

per fer benamada
la festa nupcial!
No veus la caseta d'arran el jardí
tan xica i polida , que quieta reposa?
No veus com l'esposa
mes blanca que el lli ,
s'espera frissosa ,seguda al llindar
si ja les amigues li duus per la vida
per quan la vindria
l'espos a cercar ?
Prou guaita si vvenen al lluny del camí
si canten o riuen a cada escomesa
o amb muda peresa
es torben a eixir .
Oblana dolcesa de nit oriental ,
l'encis que desvetlles i el somni que trenes
son riques ofrenes
d'amor virginal!!!

Eixampla les ales sedoses del vent
iescampa la flaire del lliri que es bada
amb l'aigua argentada
que rissa el torrent.
No sents com les verges ja venen? De lluny
s'els ou com refilen sos llavis de nina,
rialla argentina
que corre i s'esmuny.
No veus com se'n entren portant a la ma
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'esposa
els surt a abraçar?

-----LES DEU VERGES -------

Amiga els camins de llum
ens duen a l'amistat
on trobavem el perfum
del teu cor i ta bondat

------L ' ESPOSA------
Fins ara us he esperat
vora el camí, donzelles:
fins ara us he esperat
en mig d'un gran esclat
de meravelles.
Mes ara sou aquí,
quin goig mes nostre!:
mes ara sou aquí ....
demà de bon matí
no seré vostra.

La nit avançarà
ferma i sens treva:
la nit avançarà ....
l'espos promte vindrà ...
per fer-me seva.!

Veniu en l' hora fidel
que es l'hora més encisera
i cobriu sa caballera
amb les randes del seu vel .
D.C Ofreneu vostre ramells
on la rosa alexandrina
sagni viva i nacarina
entre lliris i clvells .
Iacosteu-vos amb vells.cants
totes juntes fent rodona
per posar-li la corona
de les noces triomfants.

Musica

--LES DEU VERGES ---

Diví present d'amor,...
beutat i formosor
de la nocturna festa :
en ella hem adollat
l'antic tresor amat
per coronar ta testa .

La fresca de la nit
tos ulls ha D'ixondit
oh flor en poncellia !
per aguaitar al cel
si et parla cada estel
del teu espós , aimia .

L8 oreig te'n duú el perfum
i el foc que al pit consum
t'abranda amb nou coratge :
desitg del navegant
que plora sospirant
els braços de la Platja .

Cançons de joventut ,
cançons d'amor ,donzelles ,
son l'esplendent virtut
de vostres gorjes belles .
Canteu i refileu .....
la nit puja callada ;
per encalmar son peu
li cal una tonada .
Mes ai que la temor
~~xxxxxxxxxxxxxxxxxx~~
de predre vostra amiga
en vostre pit sonor
un nus entortolliga!
Adeu oh cant alat ,
i dolça melodia !..
la por del comiat
clogue vostra alegria.....
Les ales de la son
van davallant feijugues
i. com el sol que es pon ,
les vostres veus porugues,
els vostres ulls lassats ,
les dances ,condormides
de jocs acompassats
s'acluquen defallides .....

----L'ESPOSA----

Mireu el jardí d'amor
com floreixen les pocelles:
mireu la casta blancor
dels lliris de fresca olor ...
dormiu en bon son donzelles !...

Com un ramell en el pit
la lluna se us hi es posada
la lluna d'argent brunyit...
icom papallons de nit
els estels hi fan volada .

Dormiu amb bon son , dormiu
que el rossinyol emmudia
i les ales de l'estiu
us acotxent com un niu
de confident companyia .

-- SEGONA PART --

Fina , sedosa pulcritut de marbre ,
la mitja nit,
a peu descalç s'enfila per cada arbre
i apaga les remors del bosc florit.

Amb uma ma recull sa caballera
i amb l'altre ma
la va entortolligant amb la foguera
de les estrelles vives d'argent clar .

s'en puja als cims i tot seguit davalla
pel corriol
a on desfa la inutil revifalla
del rec perdut i el bleix d'oratjol .

Vora l'estany en la pupil-la cega
detura el pas
i l'aigua reb la voluptosa entrega
del seu cos esllenguit amb un abraç

Oh mitja nit com has tombat ! Finia
la vida anhel,
la vida amor , la vida melodia
sospesa en la claror de cada Este l
ombra
Tot resta amortallat en densa
i res no et diu
el cant de comiat en la partensa
si no es l'amor que encara per tu viu.

--CHOR INTERIOR--

Dormiu, dormiu, arbres i cims,
blanc fontinyoli gerda prada
que encara vetlla alguna fada
que us volxxxxxxx teixi amb els seus rims
una balada.

Un cant de llum i un cant de flor
escuma flonja d'aigua viva,
que ara reneix i ades es mor
per a trucar en vostre cor, tota festiva.

Voltada de la flor de ses amigues
s'espera en el jardi la casta esposa,
tímida i nubil, desmaiada rosa.
Quan s'adormia, coronat d'espigues
l'espos la ve a cercar amb llarc seguici
de jovincels cantors
que saben cants d'amors
per invocar l'estel que els es propici.

---ELS DONZELLS---

Encenem les antoxes al vent
que rossegui la flama
com el foc que s'encen
en el cor del qui ama

Els camins són més curts i el delit
amb coratje s'ablana
quan reviu l'esperit
a la llum de la flama.

Quina veu vé del Fondal?
Quina veu en companyia
desencantada l'harmonia
del silenci nocturnal?
Fins els cims s 'han conmugut
i les planicies desertes
i les verges són despertes
amb divina extremitut .
Adeu papallo daurat
que vetllaves sa dormida !
La veu llunyana les crida
i el seu clam les ha sobtat .

----L'ESPOSA ----
Será l'espós oida
que vé amb sa comitiva

----LES DEU VERGES ----
Encenem la flama viva del gresol que s'apagà

-----L'ESPOSA-------

Es l'hora del goig suprem que la meva anima abriga

-----LES CINC VERGES PRUDENTS ------

Nosaltres prestes estem
per acompanyar-te amiga .

----LES CINC VERGES FOLLES ----

Nostre flam és petit
i el seu flam eixirivit
no s'hi encén de cap manera .

------LES CINC VERGES PRUDENTS -----

Com no l'hau proveït
amb bon oli d'olivera ....

----LES CINC VERGES FOLLES ****

Si ens en donen la meitat
el cremallo s'encendria
amigues !...per pietat!.....
ja en tindrem per fer la via .

----- LES CINC VERGES PRUDENTS------

Donzelles folles !....aneu !!!..
a la tenda hi sobre encara
que el trobareu a bon preu
si el marxant per vostra cara
encisant-vos es distreu....

Imprudents ,folles donzelles ,
que no us sabeu governar ,
que en treureu d'esser tan belles
si no us sabeu fer estimar .
Si haguesseu sigut mes prestes
obrarieu amb gran talent ,
mes vostres mans no son llestes
i sou de tarda enteniment .
Aneu que l'espós ja arriba !
proveiu vostre gresol ,
Que sa galant comitiva
ja puja pel corriol !!!

----- ELS DONZELLS ----

En la nit, al jardí les poncelles
ens fan mes claror
per robar-vos donzelles
el vostre tresor .

---LES CINC VERGES PRUDENTS ----

Del tresor amagat de l'esposa
som guardes fidels
que ara a porta desclosa ,
pendreu , jovincels .

---L'ESPÒS ---

Veieu-la ,donzells, l'esposa
com es madura d'amor
encesos sos ulls de rosa
els amara amb rou de plor .
No temeu que llanguiria
car l'amor es fort i sa
ni l'aigua l'apagaria,
ni el foc el consumirà .

--L'ESPOSA ---

Tota m'en soc trasmudada
del teu parlar benamat :
tu ets esperit i alenada
que em dons força en el combat !!
Donzelles ! una besada ,
preneu l'última abraçada que sols visc
pel meu amat !!

------ L'ESPÒS ------

Dona gentil esquisida,
esposa que em sostindràs
aquí tens la meva vida
ma gallardia i mon braç !!!

----- LES DONZELLES I DONZELLS ----
Esposos benamats somriuen
en les alture de la nit
i les poncelles es diuen
la canço de l'esperit .
Anem que ja la llar espera
el connubi festival
i cada branca lleugera
ens senyala el caminal .

O gloses de l'amor pur
idil-lis de primavera ,
rialles en cel d'atzur ,
fontanelles d'aigua vera .
En cada camí teniu
el puntejar de la lira,
l'amagatall de l'ombriu
i l'oratje que sospira .
Passeu amb el fresquejar
de la fronda atapaida
que cada marge es l'altar
on es venera la vida !
Passeu cavallers d'amor
donzelles de cortesia
que els esposos feu honor
en gallarda companyia!
Entreu per l'ample portal
i fermeu la porta closa
per gaudir sense cap nosa
de la festa nupcial.....

Ja retornael desencís
de la natura callada
i esborrael moment feliç
que deixa vostra petjada
Però ai las ! que vostre cant
té una estrofa d'elegia
que les verges quan vindran
la diran en l'agonia !...,
O folles! , l'espós vingué
regalimant benaurança
que a vosaltres no us pervé
pel descuit i la tardança.
La porta ja us han barrada
i a fora tot resta en pau :
ja passa la cavalcada
com la lluna d'un somni blau .....

--LES CINC VERGES FOLLES ----

Esposos obriu si us plau !!!

---CHOR INTERIOR--

Virtut d'amor, conquesta merescuda
l'un a l'altre us guanyeu mutuament
i el triomf assolert que així us trasmuda
us junta amb un sol llaç eterna-
ment .

Arbre fidel
de saba beneïda,
tots fruits de mel
seran de nova vida
quan més en l'esperit entri l'arrel

Símbol sagrat
on l'Home Déu s'ens dóna
crucificat
en mística corona
d'Espós de sang del seu immens ramat .

---LES CINC VERGES FOLLES ***

La nit és fosca i el vent gelIu
esposos ,per pietat
si pietat teniu,
obriu, obriu!!

----- JESÚS -----

En veritat no sé qui sou,donzelles
Si cerqueu els esposos en les noces ,
per que no ereu apunt quan les antorxes
us portaven l'espòs que s'acostava ?
No foreu les amigues de l'esposa
Que us fan participants del seu goig íntim

Talment el Fill de l'Home . Així ,en món regne,
quan menys vos ho penseu vindré a vosaltres
per dur-vos a les bodes de la glòria
Passaré com un llam que s'encega
de llevant a ponent a la vegada .....

Vetlleu i esteu apunt ...Be vetllarieu
si sabessiu que un lladre hade robar-vOs ..
Com un lladre vingué i els que arreplegui
preparats pel camí de l'altra vida
entrant junt amb mi a l'eterna festa;

mes ai d'aquells que trobi amb les mans buides
sense el gresol encès del bon exemple ,
d'escollides virtuts i bones obres !!
Perque aquests trobaran la porta closa
i trucaran debades ...; la nit negre ,
com una llosa eterna els caura sobre
i res taran colgats en la ruina
dels vius remordimens de sa conciencia ....

Vetlleu i esteu apunt que el Fill de l'Home
no us trobi endormiscats i amb les mans buides .

---CHOR INTERIOR---

Virtut d'amor conquesta merescuda ,
l'una l'altre us guanyeu mutuament
i el triomf assolert que aixi us trasmuda
us junta amb un sol llaç eternament .

****

RAFAEL SUBIRACHS

LA PARÀBOLA DE LES DEU VERGES

(2 actes)

Op. 21

Lent

Lent

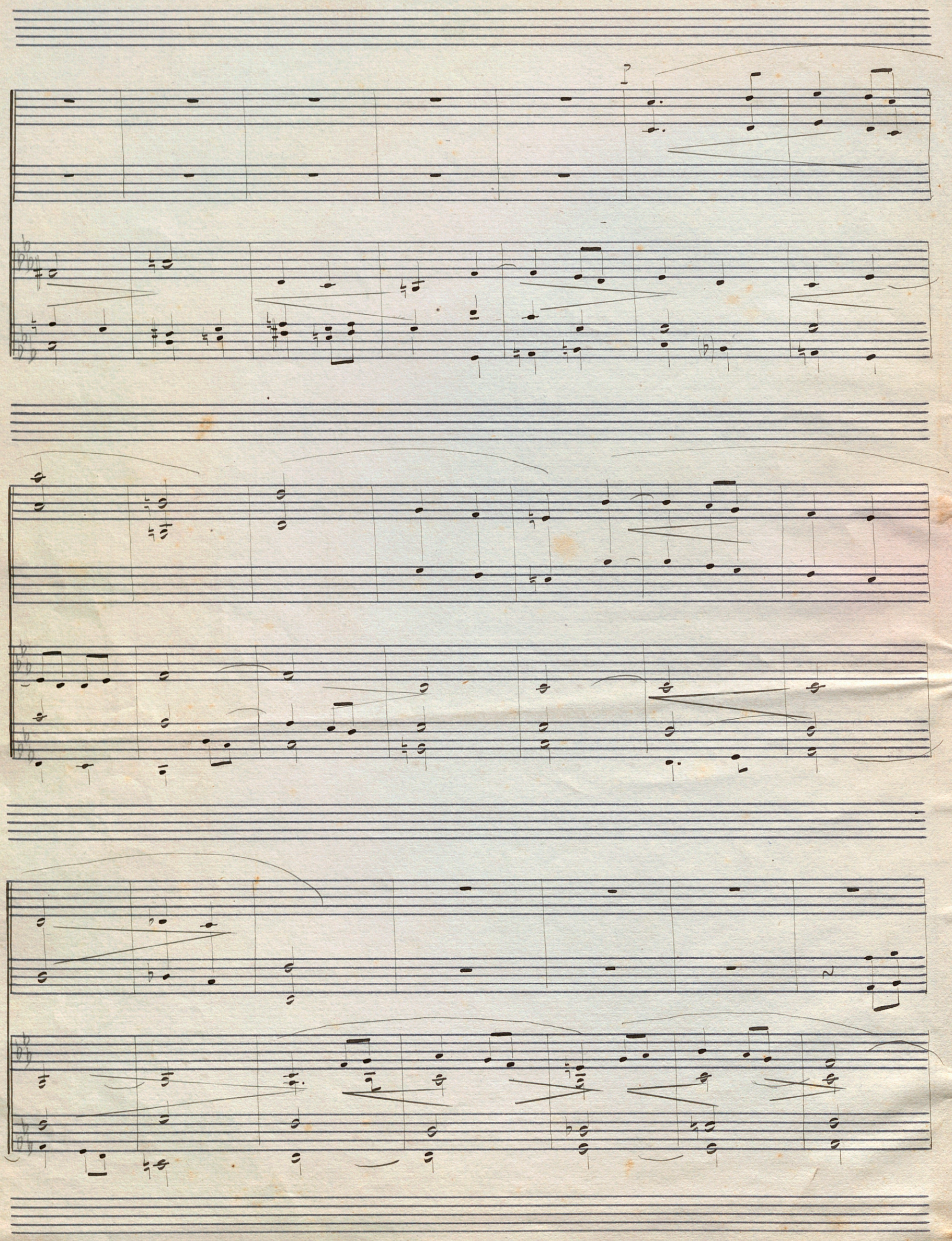

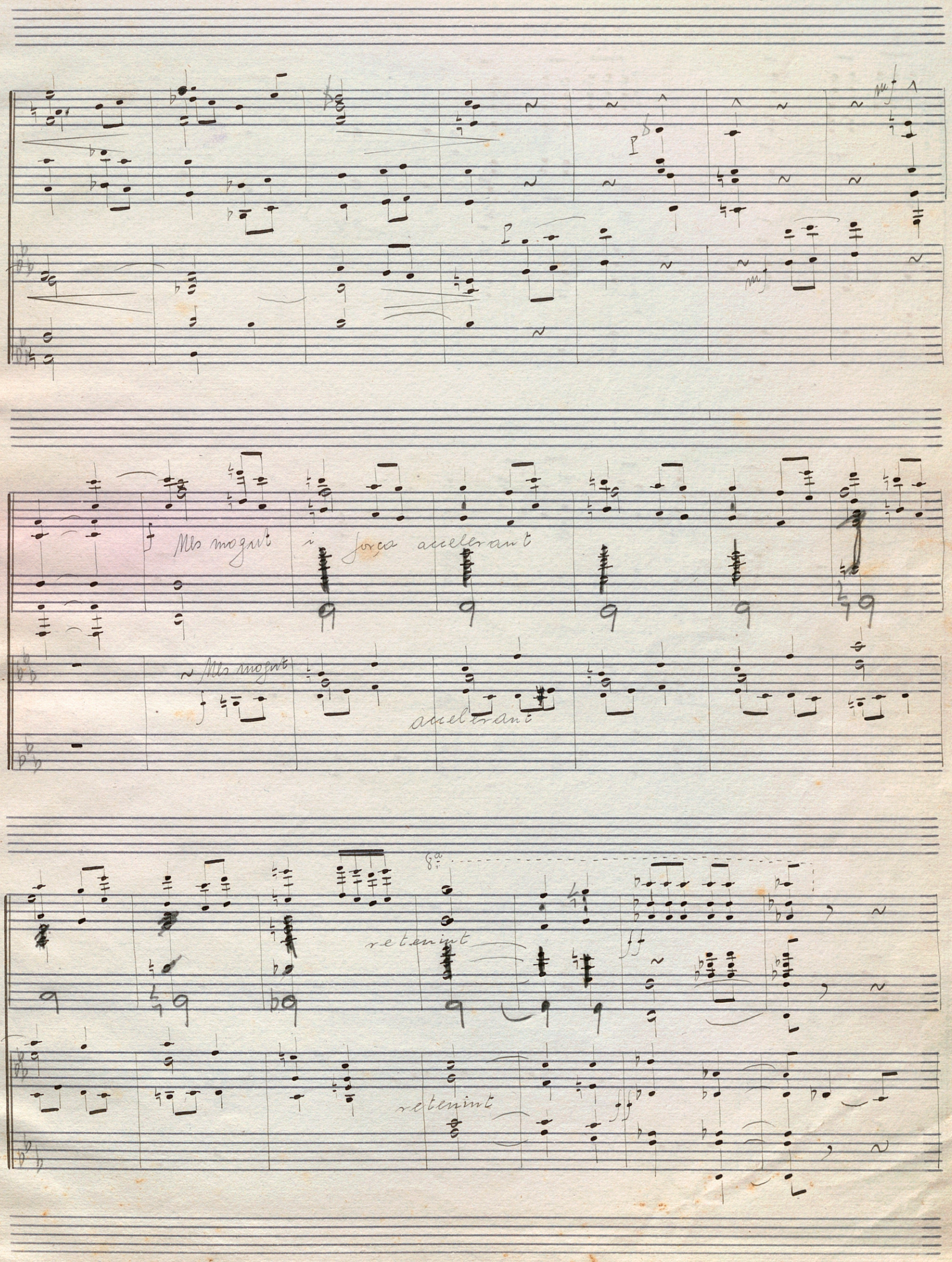
mf
p
mf
f
Mes mogut
i força accelerant
Mes mogut
accelerant
8a
retenint
ff
retenint
ff

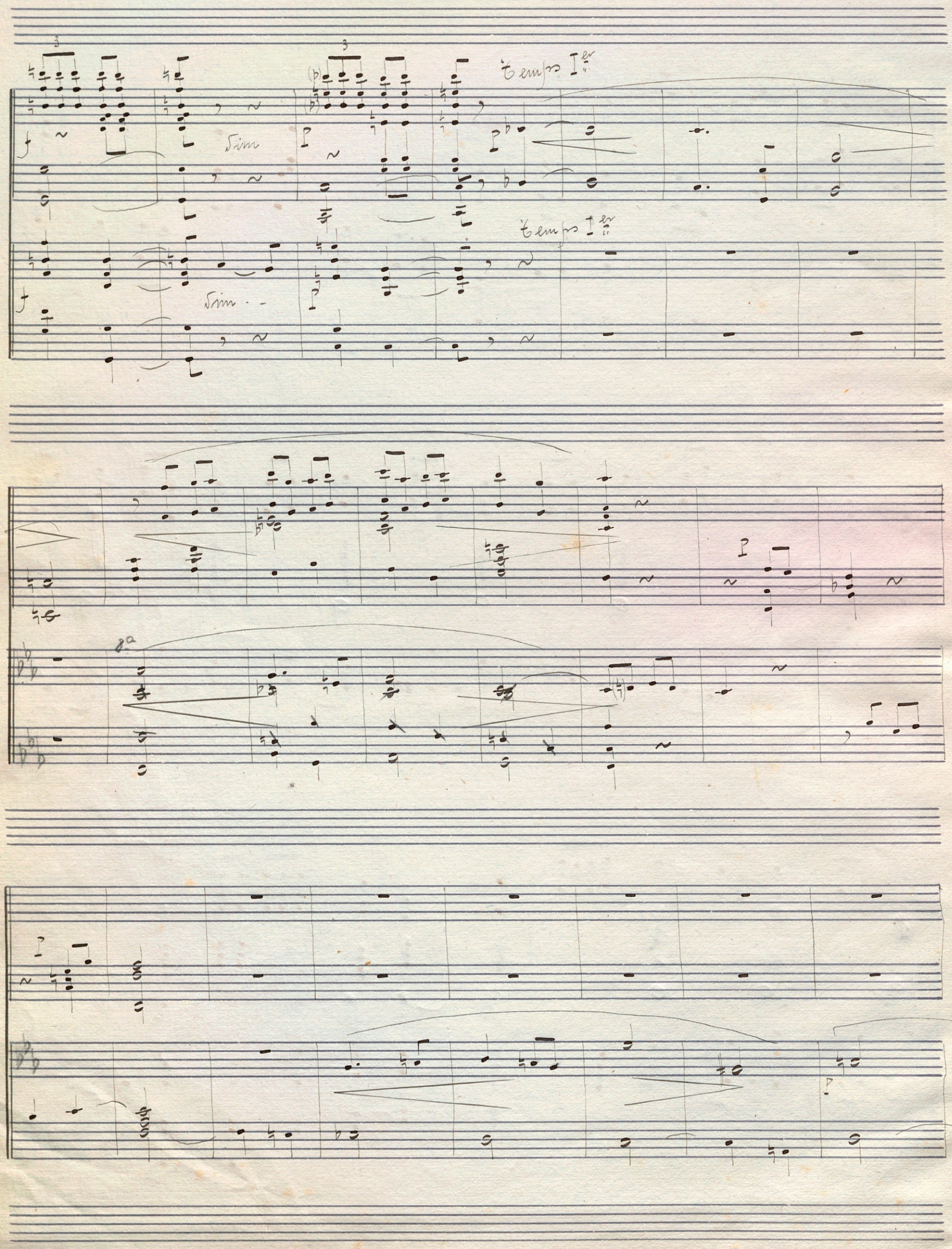
Tempo Ier
dim
Tempo Ier
dim
8a

(Piano - Harmonium)

RAFAEL SUBIRACHS

LA PARÀBOLA
DE LES DEU VERGES

(2 actes)

Op. 21.

Op. 21

Lent.

Piano.

Lent.

Armonium

p

p

p

p

Mes mogut i força accelerant

Mes mogut

accelerant

8va

retenir

retenir

Temps fer

Temps fer

Dim. p

p

f

ff

ff

f

Parade

Allegro

Vcl.

Piano

f

8va

Armonium

f

8va

les deu verges.

A..

mi - ga els cpmins Se llum - ens Sn - en a l'a - misga -

retenint

tal on tro - va - bem el per - fum del ten

retenint

cor i ta bon - dat

a tempss

Ro tempss

b' Esposa

Allegro ma no troppo

fins

rall

Allegro mano troppo

rall.

acce:

a - na us he es pe - rat vo na'l ca - mi — son - ze - lles fins ana us he es - pe -

ret:

acce

ret

a Tempo

nit si'm guan es - clat se mana - ve - lles nes

a Tempo

acce

ret

a Tempo

a - na son a - qui qui'n goig mes mos - tre mes a - na son a - qui — se - ma se bon ma

ret

acce

a Tempo

Ai no se - ve - va ha mit avan - ga - na ser - ma i sens

f

tre - va ha mit avan - ga - na l'es - pós prompte vin - dra per

rall

fer - me se va per fer - me se - va.

rall

8va

dism

dism

rall:

Seguit

~~Sopr~~ ? Chor interior

Moderat.

Harmonium

Dolce - lles mente no ve agen - cen li be a l'es - pa - za rubo - ro sa cen ha

retenint

no - xa a - rren - cada del no - der A - qua - quen vos he gre - xol que no

A tempo

retenint

cal caf llum en - ce - xa alla on brilla sa be - lle - za mes llu - mi ni ca que el

retenint

A tempo

sol so - cen li el vos tit mes - cial la fi - nica ab llama ji ma or - lada se

A tempo

lima amb ramat ges de co - ral de ren - gen li ab cin gells d'or que cai - gui fer cada

ret

A tempo

banya o-ne- jant com la gar banya se les fulles d'una flor i pro- cendiel vestit

ret ret mf a tempus mf a tempus

blau, blau com la mar i el ce- lestge que se- mmt son blanc ro- sat ge es el millor- que li es

rall rall

can.

rall rall

Parada

Moderat. Temps de marxa

Moderat. Temps de marxa.

Ulls hagen sentit oh fuster jo ce-lli-a per a-guaitar els cel si et par la cosa es

tat i jo no-sor se la nocturna festa en ella hemdo-llat l'an-tic fre-sor a-

tel detalls fos di-mi-a

per per com-par-tir la tes-ta

reig tè n Sn-el ser- Jnn i el Joc pre el fil com unn t'a - b rauga ab qun co - ratge Se - rig Sel nave-

gant ! Ine flo na se - fi - rant als braços Sę la Gaatja

Parada

De 1a 2-3 a 4 — 1 parada

Chor interior 2ª vegada com sigui —

2ª vegada Deprepa

Harmonium

Lent

3

Andantino

Mi canti de llum i un canti de flor
es una flonja s'diu - gua
Dor mir Sor - mir ar - bres i cims
blanc fon tin - jol i ger - Sa
vi - va pue una re - neix i a - Ses mor
per do - tru - car un vo - Ha
Spa - Sa pue una vet - lla ab - gu - na ja - Sa pues vol ti - Xir amb els dits
cor to - - ta ja - ti va
canti n - - na ba - la - - - Sa

2ª vegada segueix

fi

2 - 4

Ob. 5.

Dougelhs.

Ence- nem lls an- tor- xes ab vent pue vossegi la

flama com el foc pue s'en- cen en el cor Sel — pri a- ma

Els ca- mins son mes ents cel Se-

lit amb es- ratge s'a- blana pam re- im l'es- pe- rit a la llum se - la

Esposa

Les dues verges.

flama Se - nyà l'espos di - da que ab la co mi - ti - va ence - nem la flama

mes mogut

mes mogut

vi - va Sel gre - sol fue s'a fa - ga

Lent

mes lent.

Lent ff

L'Esposa

Cinc verges pru

l'ho - va Sel gong su - prem fue la me - va anima a - bri - ga No -

sal - hes pres tes es - tem per acom pa - nyar - te a - mi - ga

cinc verges folles

Andantino

No hi ha gra sol es pe - tit i el seu flam eix i - ri - bit no s'hi en cen de cap ma - nera

Andantino

cinc verges prudents

cinc verges folles

Si les en

Con pel no l'han pro ve - it amb bon o - li de - ve - nir

de son la mei

Poc a poc

A tempus

tost el cremà - lló s'en-cen - dri a A - mi - gues per pie - tats ja en tin - drem per fer la

3

poc a poc

A tempus

Cinc verges prudents

vi a Donzelles jo - lles a - nen - Per pietat

A - nen

per pietat

per pietat

A - nen!

A - nen

A nen

A - nen

Donzelles

Per pietat!

Per pietat

Per pietat

Per pietat

accelerant i creixent molt

accelerant i creixent molt

retinguts

Jo lles a - nen a la

Temps I

depressa

tem sa hi so bra en - cara fre el ho - rem a bm

depressa

Temps I

retinguts

prem si el mar - cant per vos - tra ca - ra en - ci - sant vos es vis - trem

rall

rall

Parada

Donzella

Andantino

En la nit al jardí les pin - e - lles em fan mes cla - ror per ro -

Andantino

Cinc verges prudents

bar - ro Sonzells el vo - - he tresor Del tre - sor amagat sel's ha - ra somiandes ji -

L'Espés

Sels pre ona a por - ta Des - clo - sa ben - Sirem Ve - - ien la Sonzells l'Es - po - - sa com

rall

rall

a temps

es mateix-na d'amor Em-e-ros no-ves se no-va els a-manadors se

Mes

plor No te-nen pas llangui-a- car l'a-mor es fort i na mi

ten

l'ai-gua l'afraga-ni-a ni el foc el consum-mi-na

Poc menos

Esposa.

f

Cota m'en so trasnu - sa - da Sel ten parlar bema - mat — tu ets es - perit i ale -

creixent

f creixent

nada que em sons for - ça en el cam - bat Don - - ze - lles amiga be -

poc a poc

poca a poc

molt retingut

Espós
Dona gentil exquisida

sada forenca l'ul - ti - ma alba - da - da fue sols vis pel meu a - mat

Dism

molt retingut

a temps

Dism

f a temps

Donzells i don-
zelles.

Es - tava pre-sa son - vi - nya - da

A pri - mera vi - ga

una gallarda ai - mor - nac

rall

Temps de marxa

rall

Temps de marxa

Jo - ves bena - mats som - ri - uen les al - ti - nes de la nit i les poncelles es

Si - uen la con - ço de l'es pe - rit

A - uen pre ja la llor es.

pena el com-mbi fes-ti-val i cadba branca llengua en sen-gala el comi-

mely

Parade

cinc veneçes foltes.

Allegro

to - nos o - brim sis seu plan

rall

Moderato

Allegro

rall

Moderato

Chor interior

Vi - ent s'amor com - pleta mires en sa l'am o. l'alt hem guanyen mitja - ment

Orgue

i el fri-oms asso- lent pre-dejen-tras-mu-sa ns jun-tats ab un sol lliac e- - ter-nament

Arbre jo sel se sabo bene- i- sa bo jouity se mel se- nan se mora vi- sa cum

mes en l'es-be- rit en- hi l'angel Simbol sagrat on l'Home Deu s'ens do- na

Cinc vergues folles

Mogut

Mogut.

molt rall

molt rall

Moderat

8va

Augt

A tempo

8va

tou

A tempo

Parada

8va

Spor interior.

Vir-tut S'amor con-questa meres-cu-da l'ma a l'altre guanyen amtua- ment

Jeh-ri-om j assolent - que axim fa sum-sa ns jintaab m sol llaç e -

ter-mament

rall

2a temps

creixent molt

rall

8a temps

